

AIÜB-38/2011.
(AIÜB-86/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2011. október 3-án, hétfőn, 9 óra 3 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Az Alkotmánybíróságról szóló törvényjavaslat megvitatása, valamint döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	6
<i>Dr. Salamon László szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Kérdések, észrevételek, reflexiók</i>	8
<i>Szavazás a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	15
<i>Szavazás a törvényjavaslat kétharmados elfogadásának szükségességéről</i>	15
<i>Az uzorával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4128. szám); módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként</i>	16
<i>Dr. Balsai István, a 2006-os őszi erőszakos rendőri fellépést vizsgáló miniszterelnöki megbízott J/4277. számú jelentése (A kormány előterjesztésében); általános vita</i>	25
<i>Dr. Kontrát Károly szóbeli kiegészítése</i>	26
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	26
<i>Dr. Kontrát Károly válaszai</i>	36
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	38
<i>Zárószavazások előkészítése</i>	38
<i>a) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3998. szám)</i>	38
<i>b) A nemzeti energiastratégiáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3839. szám)</i>	39

Napirendi javaslat

1. Az Alkotmánybíróságról szóló törvényjavaslat megvitatása, valamint döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

2. Az uzsorával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4128. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

3. Zárószavazások előkészítése:
 - a) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3998. szám)
(Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
 - b) A nemzeti energiastratégiáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3839. szám)

4. Dr. Balsai István, a 2006-os őszi erőszakos rendőri fellépést vizsgáló miniszterelnöki megbízott J/4277. számú jelentése (A kormány előterjesztésében)
(Általános vita)

5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Salamon László** (KDNP), a bizottság elnöke, valamint
Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz), a bizottság alelnöke,
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke

Dr. Bohács Zsolt (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Ipkovich György (MSZP)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz) távozása után dr. Salamon Lászlónak (KDNP)
Dr. Bohács Zsolt (Fidesz) megérkezéséig dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Budai Gyula (Fidesz) dr. Papcsák Ferencnek (Fidesz)
Dr. Gruber Attila (Fidesz) dr. Molnár Attilának (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz) dr. Mátrai Mártának (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) megérkezéséig dr. Szakács Imrének (Fidesz)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz) megérkezéséig dr. Cser-Palkovics Andrásnak (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) megérkezéséig dr. Salamon Lászlónak (KDNP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) távozása után dr. Lamperth Mónikának (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik) dr. Gyüre Csabának (Jobbik)
Pösze Lajos (független) távozása után (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Haraszti Judit (Alkotmánybíróság)

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Konrád Károly államtitkár (Belügyminisztérium)

Dr. Jánosi Andrea helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

Dr. Kiss Sándor országgyűlési képviselő (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 3 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, megjelent további meghívottainkat, vendégeinket.

Az alkotmányügyi bizottság ülését megnyitom. A helyettesítés rendjét rögzítem: Gaudi-Nagy Tamást Gyüre Csaba, Bohács Zsoltot Vas Imre, Vitányi Istvánt Szakács Imre, Zsiga Marcellt Cser-Palkovics András, Rubovszky Györgyöt Salamon László helyettesíti. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Először a napirend megállapítására kerül sor. Napirendi javaslatomat írásban megküldtem képviselőtársaimnak. Egyben tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy még mielőtt a napirendi javaslatot kiküldtem volna, Lamperth Mónikától érkezett kérelem – kvázi módosító indítvány formájában ugyan, bár nem volt még mit módosítani, mert még nem volt alapjavaslat sem –, hogy az ügyrendi kérdést, amelyet az MSZP benyújtott a H/4306/4. számon iktatott iromány hárszabályszerűsége tárgyában, tárgyaljuk meg. Én a napirendi javaslatot már ennek ismeretében tettem meg, és nem javasoltam napirendre való felvételét. Ezzel együtt ezt én módosító javaslatként értékelem, tehát a napirend megállapításánál elsőként Lamperth Mónika indítványáról szavazunk.

Kérdezem, kívánja-e a bizottság ezt az ügyrendi javaslatot napirendre... – *(Dr. Lamperth Mónika jelentkezésére:)* nincs vita a napirendről – napirendre venni. Az igenlő szavazatok számolom. *(Szavazás.)* 3 igen szavazat. Ellene? *(Szavazás.)* 16 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3. Megállapítom, hogy a bizottság a módosító javaslatot elutasította.

Ezek után a napirendi javaslatot teszem fel szavazásra. Kérdezem, ki ért egyet a napirenddel. Az igenlő szavazatok számolom. *(Szavazás.)* 19 igen. Ellene? *(Szavazás.)* 3 nem szavazat mellett a bizottság elfogadta a napirendet.

Jelzem még, hogy Varga István képviselő urat Mátrai Márta helyettesíti.

Az Alkotmánybíróságról szóló törvényjavaslat megvitatása, valamint döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

Tisztelt Bizottság! Az 1. napirendi pontunk az Alkotmánybíróságról szóló törvényjavaslat megvitatása, valamint döntés a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról.

A napirendi pont tárgyalásának a vitaszakaszára az ülés vezetését átadom Cser-Palkovics Andrásnak, annak érdekében, hogy kvázi előkészítőként a vitában folyamatosan részt tudjak venni.

(Az ülés vezetését dr. Cser-Palkovics András, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ebben az esetben előkészítőként át is adom Salamon László elnök úrnak a szót.

Dr. Salamon László szóbeli kiegészítése

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Múlt heti keddi ülésünkön megvittattuk az Alkotmánybíróság elnöke, a Magyar Szocialista Párt, illetőleg a Jobbik Magyarországért Mozgalom írásbeli anyagait, illetve a Fidesz eredeti tervezetét. Ennek alapján az azt követő napokban, már kedden, szerdán és csütörtökön és részben pénteken egy rendkívül intenzív szakértői egyeztetésre került sor. Jelzem, hogy ebben a saját szakértőinkön és munkatársainkon kívül részt vett az Alkotmánybíróság jogi szakértője, illetőleg bevontuk az előkészítő munkálatokba a Közigazgatási és Igazságügyi

Minisztérium jogi szakértőit is. Ennek a több napon át tartó szakértői tanácskozásnak az eredményeként született meg az a törvénytervezet, amely most képviselőtársaim asztalán van.

Ezt pénteken küldtük meg képviselőtársainknak, a bizottság tagjainak, mégpedig két anyagot kaptunk egy kísérőlevél társaságában. Én bízom abban, hogy már a levélből is egyértelmű volt a dolog, de még egyszer, az esetleges félreértések elkerülése végett: az egyik anyagban láthatunk a parlamenti munkában használatos jelöléseket. Ezt azért tettük, mert ez a Fidesz eredeti törvényjavaslatához képesti eltéréseket jelzi, és azért küldtük ki képviselőtársainknak, hogy ne kelljen nekik a Fidesz eredeti anyagát összevetni a végleges anyaggal, és silabizálni, hogy mi változás történt. Ezzel képviselőtársaink munkáját akartuk megkönnyíteni, ez tehát ilyen értelemben, úgy is mondhatnám, hogy egy munkaanyag. Aztán küldtünk egy jelölés nélküli anyagot, amely természetesen tartalmában és szövegében teljesen azonos az előbb említett munkaanyaggal, csak nem tartalmazza már a jelöléseket, hanem külalakilag azt a formát viseli, amelyet az Országgyűlésnek javasunk benyújtani.

Említettem az előkészítő munkálatok lefolytatását. Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy milyen számban fogadtunk el javaslatokat a különböző anyagokból. Az Alkotmánybíróság elnökének és az Alkotmánybíróság anyagának lényegében valamennyi javaslatát elfogadtuk. Talán egyetlenegy kérdés volt, amelyet, ha visszaemlékeznek, az Alkotmánybíróság elnöke, Paczolay Péter úr úgy fogalmazott, hogy nem ragaszkodna ahhoz a hatáskörhöz, de egy hatáskört mégis szükségesnek tartottunk az Alkotmánybíróság számára biztosítani, mely egyébként az egyik párt felvetésében – és bocsánat, nem fogom esetleg fejből jól megnevezni; két párt tett javaslatot, ez vagy az MSZP, vagy a Jobbik felvetésében – szerepel is, ez pedig az, hogy az alkotmányértelmezés hatásköre változatlanul illesse meg az Alkotmánybíróságot. Ugye, tudjuk azt, hogy az alaptörvény tartalmazza az Alkotmánybíróság hatásköreit, de utal arra, hogy sarkalatos törvényben ez bővíthető, tehát nincs akadálya, hogy az alkotmányértelmezés hatáskörét megkapja az Alkotmánybíróság, egyetértve tehát ezzel a pártfelvetéssel került be ez a javaslat, végül az Alkotmánybíróság szakértője általi szöveggel. Mert azok az aggodalmak, amelyeket Paczolay elnök úr megfogalmazott, azokat legalábbis annyiban mindenképpen indokoltnak láttuk valamennyien figyelembe venni, hogy ne legyen az absztrakt alkotmányértelmezési hatáskör parttalan. De végül is, bár a meghallgatáson az elnök úr inkább odanyilatkozott, hogy nem szeretné ezt a hatáskört, de így e tekintetben is egyetértés jött létre szakértői szinten, hiszen mint mondtam, végül is a szöveget az Alkotmánybíróság szakértőitől kaptuk e tekintetben.

Egyébiránt a statisztikai számok tükrében némi adatokkal fogom most elhalmozni a bizottság tagjait. Az Alkotmánybíróság felvetéseiből, észrevételeiből – amibe beszámítom a jogszabályszerkesztés közben is felmerült észrevételeket – 71 felvetést építettünk be a törvényjavaslatba; a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szakértői felvetéseiből 53-at; a Magyar Szocialista Párt írásbeli javaslataiból 7-et; a Jobbik Magyarországért Mozgalom javaslataiból 8-at; a saját bizottsági szakértői kűtfőnkől és munkatársaink részvételével ugyancsak 8-at. Természetesen ennyi eltérés nincs a Fidesz-javaslatához képest. Ennek az a magyarázata, hogy a javaslatoknak egy igen nagy része átfedi egymást, tehát több fölmerült pártok részéről, fölmerült az Alkotmánybíróság részéről, fölmerült az Igazságügyi Minisztérium részéről. Ezeket mindegyiket számításba vettem mindazoknál a szerveknél, illetőleg pártoknál, akik azt megnevezték. Tehát ezért e javaslatok száma így több, de az átfedések okán ez az előterjesztésben kisebb számot jelent.

Érdemi kérdéseket illetően nagyon röviden annyit szeretnék elmondani, hogy az alkotmányhoz kötve volt természetesen és kötve van az alkotmányügyi bizottság is és a szakértők is. Az alkotmány kérdésén tehát nem elméltünk, hanem alapkiindulási pont volt, hogy Magyarország új alaptörvényéhez igazítjuk mindenben a rendelkezéseket, hiszen ez természetes.

További elv volt, hogy az alkotmány vagy új alaptörvény – szinonimaként használom ezt a fogalmat – szövegét nem ismételtük. Tehát bizonyos elhagyásokra ez a magyarázat. Például javasoljuk elhagyni azt a mondatot a törvényből, hogy az alkotmánybíró nem folytathat politikai tevékenységet; ezt azért javasoljuk, mert az alkotmány szó szerint kimondja, és az az álláspontunk, hogy az alkotmány rendelkezéseit nem kell megismételni. Itt volt valamelyik pártnak egyébként jogos felvetése, mert az is ott volt az eredeti Fidesz-javaslatban, hogy „és nem tehet politikai nyilatkozatot”. A politikai nyilatkozattétel része a politikai tevékenységnek, de az egész probléma meghaladott, ha nem ismételtük az alkotmány szövegét. Vagy egy másik példa: a köztársasági elnök közjogi felelőssége megállapításának következményeit megint csak kivesszük a törvényből, mivel az alkotmány ezt leírja.

Vannak más elhagyások is, amelyekre esetleg, ha így olvassuk, nem látunk világos magyarázatot és indokot. Minden olyan, az eredeti Fidesz-javaslatban szereplő rendelkezést, amely tulajdonképpen más kódexre tartozik, azt elhagyni javasoljuk. Például tartalmazta az eredeti rendelkezés azt, hogy mikor kell a bírónak felfüggeszteni az eljárást. Ez ebben a törvényben élidegen. Ezt a polgári perrendtartásban vagy a büntetőeljárás törvényben kell szabályozni, ezért javasoltuk vagy alakítottuk úgy a javaslatot, hogy ez a törvénytervezetünkben ne szerepeljen. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium saszemeit rajta tartja ezeken a kérdéseken, és majd egy külön törvényben fogja a polgári perrendtartás és a büntető törvénykönyv novelláját megvalósítani.

Itt fölmerült még a Fidesz részéről az összeférhetetlenséggel kapcsolatos szabály. Az volt a szakértői teamnek az álláspontja – Paczolay elnök úr nyilatkozatát is mérlegelve –, hogy a normaszöveg helyes, maradjon bent a törvényben. Az Alkotmánybíróság belső állásfoglalásban fogja ezt úgy értelmezni, hogy életszerűtlen kizárásokra ne kerüljön sor, például a szavazásokban való puszta részvétel ne legyen akadálya a korábban képviselői helyet betöltött alkotmánybírók esetében az érdemi munkában való részvételnek.

Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, egészében talán ennyit elég nekem előterjesztőként előrebocsátani. Kérem, hogy a javaslatot vitassuk meg, és indítványozom, hogy a törvényjavaslatot az alkotmányügyi bizottság nyújtsa be az Országgyűlésnek, tehát hozzon döntést arról, hogy ezt a javaslatot ebben a formában az Országgyűlés elé terjesszük. Köszönöm szépen.

Kérdésekre elsősorban személyesen állok rendelkezésre, de jelen vannak a szakértői munkában részben az Alkotmánybíróság részéről, illetőleg az Igazságügyi Minisztérium részéről jelen lévő szakértők. Kifejezett szakkérdésekben, ha én nem fogok tudni választ adni, ők fognak tudni a bizottság rendelkezésére állni. Tehát várom a kérdéseiket, illetőleg a hozzászólásaikat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Alelnök úr kért szót, alelnök úr a szó.

Kérdések, észrevételek, reflexiók

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! A múlt héten már elég részletesen megbeszéltük ennek a törvénynek a tervezetét. Már Paczolay elnök úr is felvetette azt a problémát, amely mindenki számára az Alkotmánybíróság működésével kapcsolatosan az elmúlt tizennyolc év legnagyobb problémája: ez pedig a határidő nélküli munka, hogy nincs határidő az alkotmánybírák számára. Paczolay elnök úr is felvetette ezt problémaként, és mondta, hogy ő is gondolkodott, mi a jó, jó-e, hogyha ez a törvényben van szabályozva. Végül is a mellett tette le a voksot, hogy amennyiben az Alkotmánybíróság ügyrendje ezt fogja tartalmazni, akkor ez a helyzet megoldódik. Azonban én azt gondolom,

hogy ez annyira fontos társadalmi probléma, hogy itt öt-nyolc évig húzódtak az ügyek az Alkotmánybíróságnál, hogy szükség lenne arra, hogy itt határidőket állapítsunk meg. Nyilván itt nem egy 30 napos vagy 90 napos határidőre kell gondolni, hanem egy ésszerű határidőre. Egyébként Paczolay elnök úr is elmondta itt, hogy erre többféle példa és megoldás van az európai jogrendszerben, van, ahol nagyon rövid idő, van, ahol extrém hosszú idő a szabályozás; nyilvánvalóan a kettő között kellene nekünk ezt megtalálni. Erre vonatkozóan a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak már a korábbi jogszabályhoz is volt módosító indítványa, ezt ismételten be fogjuk adni. Mi ezt nagyon fontosnak tartjuk, hogy határidők szerepeljenek benne, hiszen számtalan olyan ügy van, amelyet akár Gaudi képviselőtársam, akár jómagam adtunk be a 2006. őszi eseményeket követően, amikor a, mit ne mondjak, nem túl demokratikus törvényhozási folyamatokban olyan jogszabályok születtek sorozatban, amelyek akár a büntetőeljárást, akár a büntetőjogot, akár a szabálysértést módosították, amelyek messze megkérdőjelezték annak a demokratikus jellegét, illetve azt, hogy összefér-e a Magyar Köztársaság Alkotmányával. Erre vonatkozóan az Alkotmánybíróság 2007 óta sorozatban semmiféle ítéletet nem mondott ezekre a törvényekre, amelyek álláspontunk szerint messze alkotmányértékek.

S itt térek rá arra a másik problémára, amit a törvény 71. §-a jelent. A 71. § szerint kisöprik a korábbi kérelmek túlnyomó többségét, nyilván elsősorban az utólagos normakontrollal kapcsolatosan. Ez szerintem nagyon súlyos problémát vet fel. Paczolay elnök úr elmondta ezzel kapcsolatosan az elmúlt héten, hogy ez azért nem fog problémát jelenteni, mert majd ezeket az ügyeket be lehet hozni, ha ezek még mindig problémát jelentenek a társadalomban, akkor ezeket alkotmányjogi panasz címén be lehet hozni, és majd amikor az élet ezt konkrétan felveti, akkor szintén lehet majd az Alkotmánybírósághoz fordulni. Ez azért sem célszerű, hiszen itt, mint elmondtam, olyan ügyekről van szó, amelyek általában már öt éve húzódnak. Ha most még kivárjuk azt a bírósági eljárást, amíg egy-két év eltelik, majd utána újra elindítunk egy alkotmánybírósági eljárást, ami újabb öt évig nem fog döntést hozni, ugyanúgy, mint az előző öt évben sem tette, ez azt jelenti, hogy már tizenkét-tizenöt év fog eltelni, mire egyáltalán arra számíthatunk, hogy bármilyen döntés lesz, és akkor már semmilyen időszzerűsége nem lesz ezeknek a döntéseknek. Tehát erre az esetre is valamiféle más megoldást kellene találni. Paczolay elnök úr elmondta ezzel kapcsolatosan, hogy nyilván olyan jogszabályra, amelyik hatályon kívül van helyezve, nem lehet hivatkozni, de átmeneti rendelkezésekkel véleményem szerint ez megoldható lenne.

És azért sem jó, ha az az indoklás, hogy majd ha az élet újra felveti ezeket a problémákat, akkor majd alkotmányjogi panasz címén, ha végigment a bírósági eljárás, újra be lehet adni, ez azért nem jó, mert adott esetben azért, hogy ezeket a jogszabályokat hatályon kívül helyezzük, valakiknek bűncselekményt kell újra elkövetnie, szabálysértést kell elkövetni, és vállalni kell ennek minden ódiumát, a jelenlegi törvényi szabályozás szerinti bűncselekményt, akár adott esetben egy felosztatott társadalmi szervezet tevékenységének a folytatása vagy ahhoz hasonló tevékenység folytatási miatt eljárást. A törvényeknek alapvetően nyilván az a célja, hogy az állampolgárokat jogkövető magatartásra buzdítsa, ebben az esetben viszont el kell követni még egy bűncselekményt vagy még egy szabálysértést, hogy egyáltalán alkotmányjogi panasz címén valaha is az Alkotmánybírósághoz kerülhessen.

Ezek tehát olyan problémák, amelyekre nem ad választ ez a törvényjavaslat. És bár azt mondtuk, arról nem beszélünk, amit már az alaptörvényben elfogadtunk, de azért egy mondattal én is megemlíteném, hogy az utólagos normakontroll gyakorlati eltörlésének a lehetősége véleményem szerint abszolút antidemokratikus folyamat itt Magyarországon. Nyilván ezzel ebben a törvényben nem lehet kezdeni semmit, mivel az az alaptörvénybe ütköző lenne, hogyha ezt itt forszíroznánk.

Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Lamperth Mónika képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A múltkori tárgyalás alkalmával, amikor Paczolay elnök urat is meghallgattuk, akkor a Magyar Szocialista Párt nevében én elmondtam azt az észrevételünket, hogy alapvetően már az alaptörvényben megfogalmazott új szisztémát nem tartjuk jónak és nem támogatjuk. És azért kellett visszautaljunk az alaptörvényre, mert hát az összefüggés meglehetősen szoros. De én ezt most nem akarom újra elmondani, mert bent van a jegyzőkönyvben, világossá tettük azt, hogy az MSZP szerint a jogállam lebontása érdekében a Fidesz-többség által hozott döntéseket nem tartjuk elfogadhatónak, és felsoroltam itt az Állami Számvevőszék elfoglalásától kezdve jó néhány példát.

Ez ebbe a sorba illeszkedik, és ha lehet, ma még ráemelt egyet itt erre a kormánypárti többség. Mert példaként elmondhatnám azt is, ami itt ma történt reggel a napirendi szavazásnál. Jogállamban ilyen nem fordulhat elő. Kíváncsi vagyok, tudják-e a fideszes képviselők, mire szavaztak nemet reggel, amikor a Szocialista Párt napirendi javaslatát elutasították. Elnök úr, nekem meggyőződésem, hogy ilyen egy parlamenti demokráciában, garanciákkal működő parlamenti demokráciában nem fordulhat elő. Mi azt kezdeményeztük, hogy egy fideszes képviselő bizottsági indítványt nyújtott be, saját maga, bizottsági ülés nélkül, egy parlamenti dokumentum címének úgymond pontosítására. Nincs ilyen műfaj, hogy pontosítás. Nincs ilyen, hogy valaki bizottsági ülés nélkül, a bizottság nevében benyújt egy kvázi pontosító módosító indítványt. Egészen elképesztő! Nem fordult még elő ilyen a parlamenti demokrácia történetében. És önök egy ilyen laza csuklómozdulattal úgy döntenek, hogy ezzel nem kell foglalkozni. Tehát én azt gondolom, ilyen körülmények között teljesen felesleges itt kihímezni bármilyen alkotmánybírói törvényt, mert semmi garancia nincs arra, hogy ez az ország, a köztársaság alkotmányosan és törvényesen működik.

Egyébként a törvénytervezetnél azokat a koncepcionális javaslatokat, amelyeket szerettünk volna elfogadni, a szerkesztőbizottság nem fogadta be. Technikai dolgokat igen, tehát amit az elnök úr felsorolt, hogy hét módosító, mert egy kis nagyvonalúsággal ezeket azért technikainak lehet mondani, ezeket elfogadta; de koncepcionálisat, amit nagyon fontosnak tartottunk volna, például azt, hogy a folyamatban lévő ügyek január 1-jétől megszűnnek, és egyebeket, ezt nem fogadták be. Ezért az MSZP nem fog szavazni, a mi hozzájárulásunk a benyújtáshoz itt most nem fog megtörténni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Turi-Kovács Béla képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. A 6. és a 17. §-hoz szeretnék hozzászólni, és pedig azért kiemelten ehhez a kettőhöz, mert mindkettőről már némileg esett szó.

Az egyik, politikailag leginkább vitatott része mindig az alkotmánybírák megválasztása, a személyek kiválasztása. A 6. §-ban van szabályozva az, hogy az Alkotmánybíróság tagjává ki választható meg. Az én meggyőződésem szerint mérlegelés tárgyává kellene tenni, hogy nem szükséges-e a szakvizsga feltüntetése a kiválasztásnál, az alkotmánybírói lehetőség elnyerésénél. Szakvizsga szükséges akkor, ha valaki ügyész akar lenni, bíró akar lenni, ha egyáltalán ügydöntő kíván lenni a jogászai társadalomban. Erősen kétségesnek tartom azt, hogy elégséges, ha valaki húszéves joggyakorlattal rendelkezik, és húsz év alatt semmilyen szakvizsgát nem szerzett. Következésképpen én azt gondolom, hogy ezt mérlegelés tárgyává tenni érdemes lenne.

A másik dolog a 17. §-hoz: a 17. § az Alkotmánybíróság elnökének és elnökhelyetteseinek jogköreit szabályozza. Okkal és joggal merül föl gyakran, hogy elhúzódnak az ügyek, és az ügyek persze nagyon gyakran indokoltan húzódnak el, de lehetnek olyan esetek is, amikor nem föltétlenül. Nem látom itt a 17. §-ban, hogy az Alkotmánybíróság elnökének lenne kellő súllyal lehetősége arra, hogy egyáltalán e tekintetben olyan beavatkozások történjenek elnöki jogkörben az egyes ügyeknél, amelyek fölgyorsíthatják az egyes ügyeket. Ennek a megteremtése meggyőződésem szerint most lehetséges lenne. Ha valahol máshol erre vonatkozóan van utalás, akkor ezt majd várom, hogy ismertessék velem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! További helyettesítéseket ismertetek: Molnár Attila képviselő úr Gruber Attilát helyettesíti, Papcsák Ferenc pedig Budai Gyulát.

Mátrai Márta képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Csak néhány gondolatot fűznék hozzá mindahhoz, amit Salamon elnök úr elmondott. Hiszen ahogy itt hallottuk, és az előző bizottsági üléseken aki részt vett, világosan látja és tudja, részese lehetett annak a szakmai műhelymunkának, amely folyt az Alkotmánybíróságról szóló törvény előkészítéséről. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint amit elnök úr is elmondott, hogy 71 olyan észrevétel érkezett a különböző frakciók részéről, hiszen mindenki tevékenyen kifejthette a gondolatait, miután az Alkotmánybíróság elnöke személyesen elmondhatta véleményét, hogy mit tart jónak, illetőleg a szakértői háttér biztosította azoknak a véleményeknek a törvény szövegében, illetőleg a javaslatban való megjelenését, megjelenítését. Azt gondolom, ez a mi munkánkat nagymértékben megkönnyíti, annál is inkább, mivel kaptunk két olyan kezelhető anyagot, amelyek közül az egyikben a kiemelt részek világosan mutatják, hogy melyek voltak azok a javaslatok, amit figyelembe kellett venni.

Ezt példaértékűnek gondolom, hogy ez így került az asztalra. Ez is azt kívánja bizonyítani, hogy mennyire fontos dologról van szó, tehát egy olyan sarkalatos törvény tárgyalását kezdheti meg a tisztelt Ház, amely kiemelkedő jelentőségű. Különösen ezt bizonyítja a törvényjavaslat általános indokolása is, amelyet természetesen nem kívánok itt most megismételni, hiszen mindenki olvashatta.

Egy kérdésem azonban továbbra is van, nevezetesen, amit a múltkor elmondtam, amikor itt volt az Alkotmánybíróság elnöke. Itt a számozás már kicsit csúszott. A kérdésem a 62. § (2) bekezdéséhez csatlakozik, megismételve röviden, amit akkor is elmondtam: ez az ügyrenddel kapcsolatos, tehát az Alkotmánybíróság ügyrendjére vonatkozik, ezzel kapcsolatban az összeférhetetlenséget taglaltam én. Néhány helyesírási vagy nyelvhelyességi módosításoktól eltekintve, szövegszerűen szinte ugyanaz jelent meg a (2) bekezdésben, ami az eredeti törvényjavaslat tervezetében szerepelt. Azt kérdezem nagy tisztelettel elnök úrtól, nem gondolja-e, miután Paczolay elnök úr is ilyen ráutaló magatartással elmondta, hogy ő is el tudná képzelni azt, hogy ez az ügyrendjünkben legyen szabályozva, ennek a lehetősége ön szerint fennállhat-e, mert akkor ezt egy módosító javaslattal lehetne kezelni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ipkovich képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagy figyelemmel és rokonszenvvel hallgattam Turi-Kovács képviselőtársunk javaslatát, ami a szakvizsgához kötöttséget jelenti. Bár megmondom

őszintén, én rosszat sejtek, képviselőtársam, ebben a kérdésben, mert nem olyan régen folytattuk le a vitát, talán tetszik emlékezni, a közszolgálati jogviszonnal kapcsolatos törvényekről, és ott is pontosan a végzettség meg a gyakorlat volt egy olyan képlékeny dolog, ami elhagyható, kijelölhető azoknak a köre, ahol nem szükséges szakvizsga, illetve nem szükséges vezetői gyakorlat, és tartok tőle, hogy ez az előírás szintén ennek a szellemnek az áldozataként fog elenyészni. És én úgy gondolom, ahogy látom, hogy elég, ha a Fidesz jelöli az Alkotmánybíróságot, egyébként bármiféle más egyéb alkalmassági pontjuk eléggé rugalmasan kezelendő, és azt hiszem, ez lesz a sorsa az ön javaslatának is.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Turi-Kovács Béla kért szót.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Röviden szeretnék válaszolni arra, amit Ipkovich képviselőtársam mondott. Azt világosan kell látni, hogy ez a szabályozás az én meggyőződésem szerint hosszú távra kíván szabályozást adni. És a hosszú távra történő szabályozások időnként, azt kell mondanom, el is kell térjenek attól, amik rövid távon történnek. Föltétlenül úgy gondolom, hosszú távon alaposan ki kell érlelni azt, hogy egy ilyen testületnek ki és milyen feltételek mellett lehet a tagja. Ezért én a magam javaslatát azért tartom fontosnak, mert hiszen megadja a lehetőségeket a tudományos fokozatnál, egyebeknél a kinevezésre. Aki tehát húsz éven keresztül más területeken végzett olyan jogász munkát, amely jogász munka értékelhető, az itt értékelve van. Ezért azt gondolom, hogy annál kevesebb feltétel viszont, mint ami egy bírói kinevezéshez szükséges, egy ügyészi kinevezéshez szükséges, igen nehezen képzelhető el annál a testületnél, amely alkotmányjogilag ezek fölött áll.

ELNÖK: Nem látok más kérdést, észrevételt, hozzászólást. Elnök úrnak megválaszadásra a lehetőséget.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Egyenként haladva a kérdésekben, szeretnék általánosság szintjén válaszolni a fölvetésekre.

Azok a felvetések, amelyek érdemiak voltak, gyakorlatilag valamennyi olyan kérdés, melyben az Alkotmánybíróság elnöke itt az ülésen állást foglalt, és a bizottsági javaslat előkészítésénél minket alapvetően az a megfontolás vezetett, hogy az Alkotmánybíróság elnökének a javaslatait lehetőség szerint a legmaximálisabb mértékben vegyük figyelembe. Úgy gondoljuk ugyanis, hogy az Alkotmánybíróság maga mögött több mint húszévi tevékenységgel – és Paczolay elnök úr is jó néhány éve bekapcsolódott az Alkotmánybíróság munkájába, és az Alkotmánybíróság elnökeként vezeti ezt a testületet – messzemenően kompetens abban, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányban kijelölt helyének keretein belül a megfelelő hatásköri, működési és szervezeti kérdéseket megítélje, és erre nézve javaslatokat tegyen. Természetesen jogi értelemben az Alkotmánybíróság nem előterjesztő, de kvázi politológiai értelemben majdhogynem úgy fogtuk fel a kérdést, hogy ami az Alkotmánybíróság elgondolása, annak lehetőség szerint adjunk szabad utat. Ez a magyarázata némi érdemi kérdés mikénti megválaszolásának.

Gyüre Csaba alelnök úr a határidő kérdését vetette fel. Nem vitatva azt, hogy valóban vannak olyan esetek, hogy az Alkotmánybíróság csak hosszú-hosszú évek után tudott ügyekre válaszolni – hadd tegyem hozzá, ebben azért bűnös volt az Alkotmánybíróság hatáskörével kapcsolatosan a normakontrollt illetően az intézmény actio popularis jellege is –, tehát nem vitatva, hogy ilyen problémák előfordultak, mi az előkészítés kapcsán úgy ítéltük meg, és azt javasoljuk a bizottságnak, hogy ezt fogadja el, hogy bízunk meg az Alkotmánybíróságban a tekintetben is, hogy a feladatainak a minél hamarabbi, minél gyorsabb megoldására törekszik.

Ne kössük meg kifejezetten törvényi rendelkezéssel, határidők konkrét előírásával a kezét, hanem bízzuk ennek a kérdésnek a nyilván igen részletes rendezését az ügyrendre.

Hasonlóképpen válaszolok a 71. §-sal kapcsolatos kérdésre is, amely a törvény hatálybalépése előtti korábbi ügyekre vonatkozik. Itt is a megoldást a Paczolay Péter elnök úr által javasolt elméleti keretek szerint alakítottuk. Tehát gyakorlatilag az elnök véleményét fogadtuk el.

Lamperth Mónika egyik felvetése a napirendi javaslatra vonatkozott, mármint a bizottság napirendjére. Képviselő asszony, nem ide tartozik, de ne maradjon a levegőben a dolog. Egy pénteken beérkezett és gyakorlatilag határozati javaslat-tervezet nélküli ügyrendi kérdés nincs tárgyalásra előkészítve. Természetesen a jövő héten napirendre fogom javasolni az ügyrendi kérdés megtárgyalását. *(Dr. Lamperth Mónika: Addigra...)* Gondolom, ha házszabályellenes a dolog, akkor azt ugyanúgy ki tudjuk mondani a jövő héten is, tehát semmiféle hibát nem vétett a bizottság. Mint elnök, előkészítetlen ügyek tárgyalását nem javaslom. *(Zaj, beszélgetés az MSZP-s képviselők részéről.)*

Képviselő asszony, ha érdeklí, hogy mi a válaszom, még volt egy másik fölvetése is. Azt mondta, hogy koncepcionális javaslatot nem fogadtunk be. Hát, erre is azt tudom mondani, hogy Paczolay elnök úr nyilatkozott minden, az önök beadványában foglalt koncepcionális kérdésre. Egyébként egy nagyon lényeges dologban a Fidesz javaslatától eltérő álláspontot fogadtunk el, amelyről most megint nem tudom, hogy az önök javaslata vetette-e fel vagy a Jobbiké – valamelyik párt javaslata tartalmazza –, de kifogásolta az Alkotmánybíróság elnöke is, és kifogásolta a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szakértője is. Jelesül arról van szó, hogy a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésénél az eredeti fideszes javaslat visszautalt volna a költségvetéssel kapcsolatos hatáskörszűkítésre, holott ennek alkotmányos alapjai nem voltak. Úgy gondolom, ez egy igen lényeges kérdés, és ezt teljes egyetértéssel kivettük a törvénytervezetből, tehát a Fidesz eredeti javaslatában szereplő ezen kitétel mellőztük. Úgyhogy én nem mondanám azt, hogy ez egy stílus kérdés; ez egy tartalmi kérdés, mégpedig egy lényeges tartalmi kérdés.

De azt tudom mondani, hogy elmondtam a számokat, és ez nem véletlen. Ez a javaslat minden észrevételből tartalmaz valamit, szerintem nem csak nyelvhelyességi kérdésekben. Például fölvetette, képviselő asszony, megint csak a Szocialista Párt – azt hiszem, a Szocialista Párt vetette fel azt –, hogy nem volt alkotmányszerű az eredeti javaslatban a köztársasági elnöknek a közjogi felelőssége fennállta esetén a köztársasági elnökkel szemben alkalmazható szankció. Ezt észleltük mi is, helyt adtunk neki. Tehát ez is önöknek egy érdemi, nem stílus észrevétele volt, hogy gyakorlatilag nem felelt meg az alaptörvénynek a javasolt megoldás. Az önök észrevételére, természetesen a többi szakértő egyetértésével, de az önök észrevételére ezt módosítottuk.

Szíve joga persze, hogy hogyan értékeli az önök által tett javaslatokat. Én nem értékelném le az MSZP-s javaslatokat, ha ezt szabad mondanom, mert ezek között kétségtelenül voltak nyelvhelyességi, jogszabály-szerkesztési kérdések, de voltak érdemiek is, és ezek közül is befogadtunk javaslatokat. Valóban, az alkotmánnyal ellentétes javaslatokat nem tudtunk befogadni. Mert én azt nem tudom máshogy felfogni; lehet az alaptörvényt bírálni, de azt nem lehet követelni tőlünk, hogy ne feleljen meg a bizottság által benyújtott javaslat az alaptörvénynek.

Turi-Kovács Béla képviselő úr tett észrevételt a 6., illetőleg a 17. §-sal kapcsolatban. A 6. §-ról azt tudom mondani, hogy minden párt részétől érkezett felvetés, az Alkotmánybíróság részéről is, és az Igazságügyi Minisztérium részéről is érkezett felvetés. Ezek a felvetések nagyjából egy irányba mutattak, és ennek alapján egy közös szakértői javaslat alakította ki ezt a szöveget. Igen, a Jobbik észrevétele volt egyébként a jogász képesítésével kapcsolatos, de az, hogy a Magyar Tudományos Akadémia doktorának kell lennie az elméleti jogászság minőségének, ami zárójelben szerepel a törvényben, ez Jobbik-

felvetés volt, emellett alkotmánybírósági felvetés, egyben KIM-felvetés is. Ezeket a kérdéseket tehát, még egyszer mondom, szakértői egyetértéssel fogalmaztuk meg.

A 17. §-ra én most, megmondom becsülettel, hirtelenjében nem tudok választ adni, szakértői szinten mi nem foglalkoztunk a kérdéssel. Lehet, hogy a törvényben megoldás van rá. Én itt fogom kérni a szakértőket – elnézést, hogy így minősítem önöket; megvan a maguk tisztsége az Alkotmánybíróságnál is meg az Igazságügyi Minisztériumban is, de most nem e tisztségükönél fogva vannak itt, hanem mint az adott szervek szakértői –, tehát ebben a szakértőink segítségét fogom kérni, hogy ha van magyarázat Turi-Kovács képviselő úr felvetésére, akkor abban siessenek a segítségemre.

Mátrai Márta a 62. § (2) bekezdését ismét felveti, én is csak megismételni tudom a válaszomat. Mátrai Márta beszélt arról, hogy módosító javaslattal esetleg ez módosítható-e. Gyüre Csaba is fölvetette, hogy fog módosító javaslatot előterjeszteni a Jobbik. Természetesen, mi most csak arról döntünk, hogy ezt a törvényjavaslatot így benyújtjuk az Országgyűlésnek, és ezek után megkezdődik a törvényjavaslatnak a parlamenti tárgyalása, általános vita, ahol módosító javaslatokat lehet benyújtani, részletes vita, ahol kapcsolódó módosító javaslatokat lehet benyújtani. Tehát magunk sem gondoljuk azt, hogy ez egy kőbe vésett és változtathatatlan szöveg. Csak azt gondoljuk és az az álláspontunk, hogy jelen formájában mindenképpen alkalmas arra, hogy az Országgyűlésnek így, minden változtatás nélkül előterjesszük, ami nem zárja ki, hogy bizonyos kérdéseket akár újból megnyissunk, még egyszer mondom, azt gondolom, az alkotmány keretei között. Egyet nem tanácsolok, hogy olyan javaslatot terjesszenek elő, amely az alkotmánnyal, az alaptörvénnyel ellentétes. Bár a Házaszály ezt sem zárja ki, legfeljebb a szavazásnál erre majd külön oda kell figyelni.

Ipkovich György képviselő úr nevét most itt említtem meg, de tulajdonképpen Turi-Kovács Béla észrevételéhez kapcsolódóan szólt a képviselő úr hozzá. Ennyit tudok tehát elmondani.

Mielőtt megkérem a szakértőket, megkérdezem, hogy bármilyen egyéb, a fölvetett kérdéseket illetően kívánnak-e egyáltalán valamire kitérni – én a 17. § tekintetében kérem a segítséget, ha erre tudnak választ adni, mást magam nem kezdeményeznék –, az előtt még egyszer szeretném nyomatékosan megköszönni mindenkinek a munkáját. Megköszönöm – nincs most itt ugyan, de megtettük a múltkor is, most is megismétlem – az Alkotmánybíróság elnökének a segítő közreműködését; a Magyar Szocialista Párt és a Jobbik Magyarországért Mozgalom közreműködését, hiszen írásbeli beadványaikkal hozzájárultak az eredeti tervezethez képest problémák felvetéséhez, és ezzel ahhoz, hogy jobb minőségű törvényjavaslatot adjunk be. Köszönöm. És különös hangsúllyal köszönöm a munkában szakértőként részt vetteknek a tevékenységét, amely három napon át egy profi együttműködés és profi munka volt. Köszönöm szépen.

S akkor kérem elnök urat, adjon lehetőséget a szakértőknek, ha kívánnak megnyilatkozni, illetve én szeretném, ha a 17. §-ról mondanának valamit.

ELNÖK: Át is adom a szót Haraszti Juditnak.

DR. HARASZTI JUDIT (Alkotmánybíróság): Köszönöm szépen. A 17. § kapcsán nagy örömünkre szolgált, hogy erősebb elnöki jogkör képe vázolódik fel ebből a törvényjavaslatból. Az Alkotmánybíróság elnöke egyúttal alkotmánybíró, tehát tag is, és ez az „első az egyenlők között” helyzet olyan szintig egyenlőséget jelentett a múltban, hogy az elnöknek nem volt tulajdonképpen jogköre, törvényben megalapozott hatásköre arra, hogy az ügyek ütemezését tekintve bármiféle módon is a bírakat arra szoríthassa, hogy kívánatos határidőben történjék az egyes ügyek befejezése. S mi most úgy látjuk, hogy itt a d) pontban, ahol az szerepel, hogy meghatározza az elbírálandó ügyek napirendre tűzésének ütemezését is, illetve az ügyek tárgyalási határnapjának a kitézését is, ezzel lehetőséget látunk arra, hogy

már akár a szignáláskor nagyon konkrét határidőtűzéssel, akár a napirendre tűzéssel és egyáltalán az ügymenet ütemezésével jelentősebb hatékonyságot érjünk el, mint ami ezelőtt volt. S természetesen e törvényi felhatalmazás alapján, ami itt csak egy-egy félmondatnyi megjelenés, ezért tervezzük, hogy az ügyrendünkben még kicsiszoltabb belső szabályokat alkotunk arra nézve, hogy valóban, ezzel a lehetőséggel minél hatékonyabban és a múltbelinél jóval hatékonyabban élhessünk. Úgyhogy nagyon üdvözljük ezt a 17. §-t így ebben a formájában.

S még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet, ez pedig a 71. § (3) bekezdése. Ez az, hogy az alkotmányjogi panasznál mindenképpen január 1-jétől számított három hónapon belül bárki visszahozhatja az eddigi absztrakt normakontroll formájában élő beadványát, természetesen az új alaptörvényre hivatkozva, illetve a saját érdekeltségét bizonyítva – tehát mondjuk, azt bizonyítva, hogy nem a kanapén elmélkedve, elvont jelleggel küldte be ezt a beadványt, hanem ez az ő jogi ügyében vagy az ő élethelyzetét érintően keletkezett, rá nézve bármikor is érdekelt, érintett volt –, e tekintetben nem kell alkalmazni ezt a 60 napos határidőt. Tehát valójában a bírósági eljárások befejezésétől egy szűk határidő van alkotmányjogi panaszra annak következtében, hogy ne évekkel később kelljen újból megnyitni, esetleg megsemmisíteni egy bírói döntést, de ez most nem él. Tehát mi ezt nagy örömmel üdvözlöttük szintén, nagy meglegedésünkre szolgál, hogy január 1-jétől számított három hónapon belül, tulajdonképpen akármikor is volt az illetőnek az ügyében az érintettsége és a sérelme, ami miatt a normakontrollpanaszt benyújtotta, azt most picit átszerkeszti, és az új szabályoknak megfelelővé téve ismételt benyújthatja. Úgyhogy úgy gondoljuk, hál' istennek nem évekkel később fog megindulni az alkotmányjogi panasz ügödömping, hanem nagyon is számítunk rá, hogy minél hamarabb ezekre sor kerül, és most már így a 15 bíró révén egy kibővített testülettel és az új szabályokkal talán valóban gyorsabban és hatékonyabban neki tudunk állni ennek.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatalra visszaadom elnök úrnak az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését dr. Salamon László, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: A KIM részéről ezek szerint nem volt felszólalási igény. *(Dr. Gáva Krisztián jelzi, hogy nem.)* Köszönöm szépen.

Szavazás a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

Akkor kérdezem a bizottságot, előterjeszti-e az Alkotmánybíróságról szóló, előttünk fekvő törvényjavaslatot az Országgyűlésnek. Az igenlő szavazatokat számolom. *(Szavazás.)* 18 igen. Ellenszavazat? *(Szavazás.)* 4 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. Megállapítom, hogy az alkotmányügyi bizottság az Alkotmánybíróságról szóló törvényjavaslatot az Országgyűlésnek előterjeszti. Köszönöm.

Szavazás a törvényjavaslat kétharmados elfogadásának szükségességéről

Itt rögtön föl is vetették, erről nyilvánvalóan azonnal tudunk döntést hozni, hogy a törvényjavaslat sarkalatos törvény. Ez az elfogadása miatt érdekes, tehát hogy magyarul a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igenlő szavazatával fogadható el. Aki ezzel a minősítéssel egyetért, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Majdnem egyhangú – nem mindenki gondolja sarkalatos törvénynek. *(Derültség.)* Számoljuk össze! *(Megtörténik.)* Mégiscsak egyhangú lett. Tehát sarkalatos törvény, amelyet a jelen lévő országgyűlési képviselők

kétharmados többségével kell elfogadni; egyhangúlag mondta ezt ki az alkotmányügyi bizottság.

Ezzel ennek a napirendi pontnak a tárgyalását befejeztük. Köszönöm azok részvételét, akik a további napirendi pontoknál nem maradnak.

Az uzsorával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4128. szám); módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként

A 2. napirendi pontunk: az uzsorával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4128. számú törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatok megvitatása. Az ajánlás 9 pontot tartalmaz. Az előterjesztő a kormány, köszöntöm dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár urat.

Az 1. pontban Bárándy Gergely a törvényjavaslat 1. § (1) bekezdésének módosítását javasolja. Kérdezem az előterjesztő álláspontját.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Elnök úr, ha lehet, az 1. és a 2. ajánlási pontról együtt adnék egy indoklást, mert ugyanarra a szakaszra vonatkozik, és részben fedi is egymást; bizonyos tekintetben vannak eltérések a Bárándy képviselő úr és a Vas Imre képviselő úr által benyújtott módosító indítványok között.

ELNÖK: Igen, tessék, összefüggenek egymással.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Az általános vitában talán Répássy államtitkár úr már említette is az ezzel kapcsolatosan megfogalmazódott javaslatokat, amire ez a két módosító javaslat is irányul, és említette, hogy meg fogjuk fontolni a tényállás az irányú módosítását, hogy eredmény-bűncselekményből úgynevezett veszélyeztető bűncselekménnyé alakítsuk át ezt a tényállást.

A törvényjavaslat azzal ér el egy szigorúbb fellépést, hogy az üzletszerűséget minősített esetté nyilvánította, és bűncselekményi tényállás fokára emelte a már egyszeri elkövetést is. Ugyanebben az irányban egy további lépést jelenthet az, hogyha nem kell megvalósulnia konkrétan a súlyos nélkülözésbe esésnek, hanem annak a lehetősége is elegendő arra, hogy a tényállás megállapításra kerüljön. Tehát nem pusztán a tényleges eredménynek kell bekövetkeznie, hanem elegendő ennek a veszélynek a fennállása. A jogalkalmazók részéről érkezett számos észrevétel erre vonatkozóan, hogy sokszor nagyon nehéz az ok-okozati bizonyítás, hogy magának az ügyletnek a megkötése vezetett-e ténylegesen a súlyosan nélkülöző helyzetnek a kialakulására vagy sem, és sok esetben a nyomozások, illetve a vádemelések emiatt hiúsulnak meg, hogy ezt az ok-okozati összefüggést nem sikerül bizonyítani. Ennek teremti meg a megoldását az a módosítás – és ez mindkét módosító javaslatban szerepel –, hogy a megállapodásnak csak alkalmasnak kell arra lennie, hogy a teljesítés súlyos nélkülözésbe taszítsa a kötelezettséget vállaló személyt, a sértettet.

A kettő közötti eltérést megvizsgálva, mi nem gondoljuk a Bárándy képviselő úr javaslatában szereplő „rászorult” fogalmat átcserelni erre a „kiszolgáltatottra”, tekintettel arra, hogy ez már azért egy, a jogalkalmazásban is alkalmazott és kikristályosodott fogalom. Itt lehetne nűánszokon meditálni, hogy melyik fejezi ki jobban a kötelezettséget vállalónak a helyzetét; mi azt gondoljuk, hogy ezen utólagosan, mivel gyakorlatilag ugyanazt jelenti a két fogalom, felesleges változtatni, nehogy a joggyakorlat ez alapján valamilyen téves következtetést vonjon le, hogy akkor már nem ugyanaz a kör esik bele, mint korábban az uzsora-bűncselekmény tényállásának a hatálybalépésétől kezdve alkalmazott fogalomnál.

A másik pedig a „megélhetés veszélyeztetése” fogalom, amely nem ismert eddig a büntető törvénykönyvben, és ezért bizonytalan lehet az alkalmazása, míg a „súlyos nélkülözés” egyrészt már az uzsora-bűncselekménynél, másrészt pedig a tartás elmulasztásánál már egy kikristályosodott fogalom. Úgyhogy ezt mi megfelelőnek érezzük a tényállás alkalmazása során.

Mindezek alapján mi az ajánlás 2. pontjában szereplő, Vas Imre képviselő úr által benyújtott javaslatot tudnánk inkább támogatni, azzal egyetértve, hogy természetesen Bárándy képviselő úrnak a javaslata tartalmilag nagyjából ugyanaz. Tehát mi az 1. ajánlási pontot nem támogatjuk, a 2-est pedig igen.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Bárándy képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Először is örülök annak, hogy koncepcionálisan támogatni tudja a kormány azt az elképzelést, amelyet javasoltam az 1. ajánlási pontban szereplő módosító javaslatommal. Annak is örülök egyébként, hogy Vas Imre képviselőtársam vagy olvasta a 2009-ben e témában megfogalmazott tudományos cikkemet, és hasonló álláspontra jutott, vagy pedig a cikk elolvasása nélkül is hasonló tudományos álláspontra jutott, ezért az enyémhez kísértetiesen hasonló módosító javaslatot nyújtott be. Ennek én örülök; az ember nemcsak képviselőként, hanem elméleti jogászként is meg tudja győzni képviselőtársát ezek szerint.

Másrészt, ami az eltéréseket illeti, és arra szeretnék rámutatni – és egyetértek azzal egyébként, ahogy az államtitkár úr javasolta, hogy ezt a két ajánlási pontot együtt kell kezelni –, hogy először is a rászorult vagy kiszolgáltatott, én azt gondolom, nem rokon értelmű fogalom. Azért javasoltam a kiszolgáltatottat, hiszen annak a magyar jogirodalomban nagyobb háttere van, nagyobb múltja van. Ráadásul én úgy gondolom, hogy ez egy tágabb fogalom, mint a rászorult. A rászorult ember természetszerűen kiszolgáltatott ember, anyagilag kiszolgáltatott ember, de a kiszolgáltatott kategóriába, én azt gondolom, ennél lényegesen tágabb kör tartozik. Tehát éppen hogy a jogszabály alkalmazhatóságának a kibővítését jelenti a Vas Imre képviselőtársam által megfogalmazott javaslathoz képest.

Örülök annak, és azt gondolom, ez itt a lényeg – és ezt köszönöm –, hogy a kormány támogatja azt, hogy alaki bűncselekménnyé váljon az uzsora-bűncselekmény a korábbi eredmény-bűncselekményhez képest. Ennek egy része az üzletszerűség kiemelése, másrészt pedig az a módosító, amelyet én is és Vas Imre képviselőtársam is javasoltunk, azaz az alkalmasságnak mint tényállási elemnek a beiktatása a törvényi tényállásba. Azonban egy dologra felhívnám a figyelmet. Igaz az, amit államtitkár úr mond, hogy a súlyos nélkülözés egy létező és a bírói gyakorlat által kimunkált fogalom, és ez valóban érveket szolgáltat a mellett, hogy ez maradjon a törvényi tényállás része. Örülök annak is, hogy egyébként bekerült a „további súlyos nélkülözéshez” is a „súlyos” szócska, hiszen valóban nagyon sok bizonyítási nehézségtől kíméli majd meg a jogalkalmazót ez a módosítás. De én mégis próbálnám meggyőzni a tisztelt bizottságot és a kormány képviselőit is a „megélhetés veszélyeztetése” alternatív kifejezésnek a helyességéről – még akkor is, ha nem nagyon érdeklődnek ez iránt, ahogy látom, elnök úr. *(Folyamatos zaj, beszélgetés.)*

Szóval, mivel ez nem veszélyeztetési tényállás lesz így sem és úgy sem, hanem alaki tényállás – a veszélyeztetési tényállások eredmény-bűncselekmények, csak a sértő és a veszélyeztető eredmény, ami különbséget tesz a kettő között –, ha mi azt írjuk a törvénytörvénybe, hogy „alkalmas arra, hogy”, akkor teljesen mindegy, hogyan folytatódik a mondat, az nem veszélyeztetési tényállás lesz, hanem alaki bűncselekmény vagy magatartási bűncselekmény. Ehhez képest viszont, hogyha a nélkülözést hagyjuk benne a tényállásban,

akkor az egy plusz bizonyítási nehézséget okoz a veszélyeztetéshez képest, ha ezt hagyjuk a törvényi tényállás bővített mondatának a második fél mondatában. Hiszen a bíróságnak az énáltalam javasolt esetben csak a veszélyeztetést kellene bizonyítania, a veszélyeztetés lehetőségét kellene bizonyítania; így viszont a sértő eredmény bekövetkezésének a reális lehetőségét kell majd bizonyítani. Tehát ha úgy tetszik, az alaki bűncselekmény még egy fokkal könnyebb bizonyíthatóságának a megteremtésére tesz javaslatot az énáltalam beterjesztett módosító javaslat.

De összefoglalva azt tudom mondani, hogy a lényeg hál' istennek Vas Imre képviselőtársam javaslatában is benne van. Tehát abban az esetben, ha nem támogatják az én javaslatomat – amit én még egyszer kérek, hogy gondolják meg –, akkor mi támogatni fogjuk a Vas Imre képviselőtársam által benyújtott módosító javaslatot.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás hiányában határozathozatalra kerül sor. Ki támogatja az ajánlás 1. pontjában Bárándy Gergely képviselő úr javaslatát? Az igenlő szavazatokat számolom. *(Szavazás.)* 4 igen. Ellene? *(Szavazás.)* 1 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 19 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

Vas Imre javaslata következik az ajánlás 2. pontja szerint. Az igenlő szavazatokat számolom. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatta.

A 3. pontban Gaudi-Nagy Tamás és Gyüre Csaba, illetőleg Staudt Gábor képviselő urak javasolják az 1. § (1) bekezdésében a Btk. 303/A. § (1) bekezdésének módosítását, amely egy büntetési tétel szigorítására irányul. Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk. Röviden csak annyit erről a képviselő urak által benyújtott csomagról, hogy túl aránytalannak tartjuk már ezeket a büntetéseket a hatályos Btk. dogmatikájához képest.

ELNÖK: Köszönöm. Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én arra leszek kíváncsi, hogy hány elkövetőt fognak uzsorás bűncselekménnyel elítélni. Ugyanis a szigorításunk azt javasolja – kicsit kiegészítve az előző vitát –, hogy ha már ilyen nehéz lesz bizonyítani, és ennyi tényállási elemet meg kell valósítani ahhoz, hogy uzsorás bűncselekménnyel valakit elítéljenek, akkor legalább ne, azt kell mondjam, ezekhez a bűncselekményekhez képest nevetséges büntetési tételekkel fenyegezzük őket, hanem adjuk meg a lehetőséget, hogy ez esetben az igazságszolgáltatás és a bíróság megfelelő mérlegeléssel és megfelelően súlyos büntetési tételkeretek között járjon el.

Úgy gondoljuk, hogy még az előző módosítás elfogadásával is ez egy ritkán alkalmazott, nehezen bizonyítható, több részletében bizonyítandó törvényi tényállás, ami így, ebben a formájában arra a célra, hogy az uzsorás bűncselekményeket nagy számban visszaszorítsa, alkalmatlan lesz. Valami olyasmi irányt kellene a jövőben szabni, hogy magát az uzsorásszerződés kötését kellene megtiltani, büntetni, és meghatározni akár pontosabban, hogy akkor mi minősül uzsorás bűncselekménynek. Mert úgy gondoljuk, hogy önmagában ez a módosítás sajnos gyenge lesz, ritkán alkalmazott lesz. Ezért próbáltuk legalább ezzel a módosítással, ami természetesen a minősített esetekre is kiterjed, kicsit erősíteni azt az alkalmazhatóságot és a Btk.-nak az erejét. Nagyon sajnáljuk, hogy ez nem fog sikerülni, illetve bízunk a bizottság bölcs belátásában.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ipkovich György képviselő úr!

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm, tisztelt elnök úr, a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ehhez a módosító javaslatához fűzném hozzá, de úgy általános igénnyel is mondanám, hogy amikor vitatkozunk büntetéskiszabási tételekről, akkor én helyesnek tartanám, hogy a bírói gyakorlatot elemző valamiféle kimutatás előttünk legyen. Ugyanis régi szabály, hogy minden büntetés enyhe, amit más kap, és minden súlyos, amit én vagy a hozzátartozóm. Nincs viszonyítási alapunk. Ha a bírói gyakorlat döngeti már a plafont, és tényleg nincs más megoldás, mint a tétel emelése, akkor javasolnám én az ilyen előterjesztéseket. Csak általában az az igazság, hogy ha a konkrét ítélezést megnézzük, úgy általában a fele és az alja felé közelítenek azok a kiszabott büntetések, amelyekről egyébként beszélünk. De itt a parlamentben általában hirtelen felindulásból elkövetett jogszabályalkotásokat szoktunk csinálni, és ha van egy súlyos bűncselekmény, akkor azonnal megemeljük a tételét, anélkül, hogy a konkrét büntetési nemek konkrét ítélezési gyakorlatát egyáltalán megnéznénk.

Én tehát óvatosságra inteném tisztelt képviselőtársaimat az ilyen emelés megcsökkentés tekintetében. Nézzük meg ilyenkor a bírói gyakorlatot, fordítsunk egy kis időt arra, hogy tényleg belefér, nem fér bele, sok, kevés. És ennek tekintetében talán nem lenne hátrány egy ilyen elemzés elvégzése. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Gyüre Csaba képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Hallottuk, hogy a kormány álláspontja szerint itt aránytalan lenne a súlyosbítása ennek a büntetésnek. Álláspontunk szerint pedig egyáltalán nem aránytalan, hiszen az uzsorás bűncselekményeknek a társadalomra veszélyessége nagyon nagy. Beszélhetnénk egy három évig terjedő tételről abban az esetben, ha egy sértettje lenne egy ilyen esetnek, de nyilván az a tapasztalat, hogy amikor uzsora-bűncselekményről beszélünk, az uzsorás általában nem öt, nem tíz, hanem sokkal több, több tucat családot zsákmányol ki folyamatosan, és ennek a bűncselekménytípusnak az a lényege, hogy maga az uzsora egyben párosul ezeknek a családoknak a megfélemlítésével, a folyamatos félelemben tartásával is. Most éppen azt tapasztaljuk, hogy valamennyire a rendőrség is igyekezett ráfeküdni erre a témára, és több elkövetőt vettek őrizetbe az elmúlt napokban, és sorozatban szabadlábra is helyezték őket. Talán éppen azért, mert nullától három évig terjedő szabadságvesztés a büntetési tétele ennek, és ezért a bíróság, a bírói gyakorlat sem kezeli talán kellő komolysággal. Azonban mi a tapasztalat? Engem is megkerestek a hétvégén pontosan ezzel állampolgárok, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében is – nem mondom most, melyik településen – helyeztek szabadlábra uzsorást, egy nap, maximum két nap őrizetbe vétel után, és már retteg tőle az egész falu, rettegésben tartja a falut. Az emberek, akik korábban megtették a bejelentést vagy tanúként kívántak nyilatkozni, visszavonják a tanúvallomásukat, mert nem fognak merni, mert megfélemlítik őket. Tehát egyszerűen így, hogy nullától – akár nullától! – három évig tart, ez egy nevetséges büntetési tétel. Nincs meg a kellő súlya ennek a bűncselekménynek, holott a társadalomra veszélyessége kirívóan nagy, hiszen egy-egy uzsorás család képes egy kisebb településnek egy jó részét félelemben tartani, folyamatosan, évekig, és ezt nem lehet azzal megoldani, hogy majd kap egy év felfüggesztettet. Ez annál sokkal súlyosabb! És ha maga a jogalkotó nem kezeli kellő komolysággal ezt a bűncselekménytípust, akkor azzal sajnos azt hagyjuk, hogy az uzsorások szabadon tevékenykedjenek a jövőben is.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom ezt nagyon fontosnak tartja. Elmondtuk, hogy nemcsak ez a lényeg, hiszen a maga komplexitásában kell vizsgálni. Nem fogja megoldani

önmagában a büntetési tétel szigorítása, de egy nagyon fontos elem az, hogy szigorítsuk a büntetési tételt, és ezzel azt is, hogy ne kerüljenek már másnap szabadrábra ezek az elkövetők.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bárándy Gergely!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Ez egy olyan téma, ahol sajnos a mai magyar parlamenti viszonyokat tekintve azt a mondatot előre kell vetni, hogy mi is nagyon utáljuk az uzsorásokat, mint ahogy ezt tettem a plenáris ülésen is. És nem kívánunk sem a szavazatunk leadásakor, sem a retorikában beszállni abba a versenybe, hogy ki az, aki jobban utálja az uzsorásokat. Nagyon utáljuk őket. És visszataszító bűncselekménynek tartjuk.

De úgy gondolom, hogy a büntetőjog belső arányosságát valóban illik megtartani, és ha elfogadnánk azt a javaslatot, amelyet a Jobbik terjesztett elő a büntetési tételek szigorítására, akkor az uzsora-bűncselekménynek abban a verziójában, amikor súlyos fenyegetéssel követik el az uzsora-bűncselekményt – megjegyzem, szerintem akkor ezt már nem uzsora-bűncselekménynek hívjuk, hanem zsarolásnak, de ez az én szakmai álláspontom, de vegyük azt, hogy uzsora-bűncselekmény megvalósítható súlyos fenyegetéssel –, ebben az esetben azonos lenne a büntetési tételkerete az uzsora-bűncselekménynek az emberöléssel. S úgy gondolom, hogy ez nemkívánatos. Tehát valamiféle belső arányosságot a büntetőjogban is meg kell tartani.

A másik – és erre utaltam az előbb –, hogy olyan tényállásokat kívánunk minősített esetként szabályozni jobbikos képviselőtársaim, amik már más bűncselekmények. Tehát az uzsoraszerződéseknek pont az a lényege, hogy önkéntes alapon kötik meg, és utána természetesen a nemfizetés esetén a pénz behajtásának a kapcsán már a fenyegetések vagy a testi sértés is mindennapos gyakorlat sajnos. Ez tehát azt jelenti, hogy ha az uzsoraszerződést valaki azért köti meg, mert súlyosan megfenyegetik, akkor az nem uzsora-bűncselekmény, hanem valami más.

Én tehát azt gondolom, indokoltan szigorodott, de eleget szigorodott azzal, hogy az üzletszerűség kikerül az alaptényállás elemei közül; ez már önmagában, ha a büntetési tételkerethez hozzá sem nyúlna a törvényalkotó, már akkor is egy szigorítást vagy súlyosítást eredményezett volna. De a büntetési tételkeret a legjobb tudomásom és emlékezetem szerint az alapjavaslatban is emelkedni fog a korábbihoz képest. Tehát ezért gondoljuk mi azt, hogy nem szükséges a tételkeret-emelés, ezért fogunk nemmel szavazni rá, és nem azért, mert ne utálnánk az uzsorásokat.

Köszönöm.

ELNÖK: Érzékelem, hogy a vita átcsúszott egyben a 4. ajánlasi pontra is; nem kifogásolom, igen, mert valamennyi súlyosításra irányul. Én ezt akkor tudomásul veszem, hogy egyszerre tárgyaljuk a 3-4-est.

Vas Imre képviselő úr következik, utána pedig Staudt Gábor ismételt felszólalásra kért szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Arra szeretném Gyüre képviselőtársam figyelmét felhívni, hogy amit itt elmondott, és a példában több sértettje van az ügynek, az nem nullától három évig lesz büntetendő, hanem öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, tekintve, hogy ha több sértettje van, akkor feltételezem, hogy üzletszerűen követi el, és nyilván csak a jövőre vonatkozóan. Ez tehát mindenképpen szigorítás.

Másrészt pedig, ha megfélemlítés történik vagy akár tettelegességig fajul a dolog, akkor nyilván az uzsorás más bűncselekményeket is, kényszerítést, testi sértést, zsarolást és még ki tudja, milyen Btk.-tényállást valósít meg, ami nyilván további súlyosabb büntetést idézhet elő. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ismételt felszólalásra következik Staudt Gábor.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Úgy gondolom, azt kell látni, hogy az uzsorázás és ami mögötte van, ez egy külön világ, és főleg a vidéken, de természetesen a városban lakók életét is nagy számban, tömegesen keseríti meg. És ezt szerintem nem lehet azzal elütni, bár jó a cél, hogy most az uzsorás szerződés kötését akkor szigorúbban szabályozzuk, és ami azon túl van, azt egyébként is a Btk. megfelelően szankcionálja. Itt a rendszeresség, az aljas indok, a más helyzetének a kihasználása oly méreteket ölt, hogy akár – ahogy Gyüre képviselőtársam mondta – falvakat vagy térségeket keseríthetnek meg, és mindennapi fenyegetettségnek vannak kitéve egy-két ilyen uzsorás család miatt. Ezért gondoltuk, hogy azokban az esetekben, mert ha az ítélkezési gyakorlatot megnézzük – és ez akár Ipkovich képviselőtársamnak is lehet egy válasz –, nem nagyon találunk az eddigi gyakorlat alapján túl sok elítélést uzsorás bűncselekmények miatt, reméljük, hogy ez nőni fog, de ahogy említettem, ez a büntetőjogi tényállás nem ezt vetíti előre. Mert nagyon nehéz lesz bizonyítani, hogy az összes tényállási elem megvalósult.

Ezen kívül arra hívnám még fel a figyelmet, hogy amit itt javasolunk, az egyrészt a feljelentés elmulasztása hivatalos személyként való elkövetés esetén. Illetve elhangzott, hogy az öttől tizenöt év az valóban egy magas és súlyos büntetés, viszont ne felejtsük el, hogy itt egy kvantifikált fenyegetésről van szó, ebben az esetben sújtanánk ilyen módon. Ha egy cukorka elrablásáért kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztést lehet kapni a rablás törvényi tényállása alapján, akkor én ezt nem érzem eltúlzottnak bűnöző, maffiózó életmódot élő, ahogy mondtam, falvakat, térségeket megkeserítő maffiaklánokkal szemben.

Egyébként hozzáteszem, hogy ezt még egy kapcsolódó módosító javaslattal is lehetne módosítani elfogadás esetén, ha a tisztelt képviselőtársaim úgy gondolják. Ezért szeretnék biztatni mindenkit ennek az elfogadására és kapcsolódó módosító javaslattal további pontosítások megtételére.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás hiányában szavazunk a 3. és a 4. pontról külön-külön. Jelzem, hogy Cser-Palkovics képviselő urat inntől én helyettesítem, Zsiga Marcellt pedig Horváth Zsolt.

A 3-ast tehát nem támogatja a kormány. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 3 igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A 4. pontról a kormány pro form még nem nyilatkozott.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja a kormány a 4. pontot. Ki támogatja? Az igenlő szavazatokat számolom. *(Szavazás.)* 3 igen. Ellenszavazat? *(Szavazás.)* 22 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Egy. A bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

Az 5. pont alatt Dorosz Dávid képviselő úr javaslata következik. Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatja az előterjesztő.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólás? Staudt Gábor, tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Csak megkérdezném a kormány képviselőjét, hogy miért nem támogatják, mi ennek a jogi-szakmai indoka. Köszönöm.

ELNÖK: Indoklást kér képviselő úr a kormány képviselőjétől.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A fogalmazás sem pontos, nem illeszkedik a hatályos Btk.-nak a rendszerébe. Másrészt pedig ebből kifolyólag nem is akceptálható.

ELNÖK: Köszönjük. Határozathozatal következik. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 7 igen szavazat. Ki ellenzi? *(Szavazás.)* 17 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A 6. pontban Simon Gábor javaslata következik. Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatja az előterjesztő.

ELNÖK: Nem támogatja a kormány. Bárándy Gergely kér szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hadd kérdezzem meg a kormány képviselőjétől, hogy miért nem támogatja. Az eredeti javaslatban a korlátlan enyhítésre tett javaslat szerepel, hogyha feltárja a körülményeit az elkövetésnek az elkövető. Önmagában, megmondom őszintén, ezzel kevéssé tudok egyetérteni, mert itt a felderítéshez vagy bűnüldözési érdekekhez nem hiszem, hogy annyi vagy olyan érdek fűződik, ami felülírja a speciál- és generál-preventív szempontokat, ami a büntetés céljaként meghatározásra került a Btk.-ban, és még mindig hatályos. És az indokolásból sem derült ki, hogy miért.

Ez a javaslat annyit tesz ezzel, hogy legalább azt megköveteli az elkövetőtől, hogy a sértettnek a kárát megtérítse. Tehát csak akkor lehet mentesülni a felelősségre vonás alól, ha megtéríti a kárt. Tehát ez a javaslat, félreértés ne essék, nem ez kívánja megteremteni a korlátlan enyhítésnek a lehetőségét, hanem az eredeti előterjesztés. Ez egy pluszelemet iktat be, amely gyakorlatilag a kártérítést feltételévé teszi a korlátlan enyhítésnek. Én azt gondolom, hogy ha valaki uzsorásszerződést köt és kihasználja a másikat, akkor önmagában azzal, hogy feltárja az elkövetés körülményeit, a valódi joghátránytól csak akkor mentesülhessen, ha legalább annyit megtesz még, hogy a kárt megtéríti.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még hozzászólás? Helyettes államtitkár úr kért még szót, tessék!

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Reagálni szeretnék képviselő úr javaslatára.

A Btk. most is ismeri a tevékeny megbánás fogalmát, tehát annak keretében így is rendezhető a büntetés enyhítése, ha az ott megfogalmazott feltételek fennállnak. Tehát igazából nem látjuk indokoltnak, hogy egy új plusz speciális esetet iktassunk be az enyhítés tekintetében, kifejezetten ennél a tényállásnál.

ELNÖK: Köszönöm. Bárándy Gergely!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót. Ez igaz, és én is azt gondolom, hogy fölösleges ez a tényállás, hiszen a tevékeny megbánás, én azt gondolom, annyiban több és méltányosabb ennél az eredeti előterjesztésben szereplő javaslatnál, hogy a tevékeny megbánás esetén a sértettnek az egyetértése kell ahhoz, hogy korlátlan enyhítést vagy három évig terjedő bűncselekmények esetén büntethetőséget megszüntető okot képezzen a tevékeny megbánás. Itt pedig előrehozza a mentesítés lehetőségét, tehát nem büntethetőséget megszüntető okról beszélünk, hanem büntethetőséget ha nem is kizáró okról, de a korlátlan enyhítést lehetővé tevő javaslatról. A kettőt tehát nem tudom összehasonlítani, de a tevékeny megbánásnál már az eljárás folyamatban van, és ott a bíró egyébként vagy az ügyész dönthet úgy, hogy akár még a sértett kérése ellenére sem teszi lehetővé a tevékeny megbánás alkalmazását; itt pedig a törvény erejénél fogva a bíró köteles ennek megfelelően elbírálni az ügyet, egyébként akkor is, hogyha a sértett ezt nem akarja.

Megmondom őszintén, a jogpolitikai indokát nem látom annak, hogy ha valaki, mondjuk, uzsorás bűncselekményt követ el, majd utána valakivel köt egy uzsorásszerződést... – én is az elméleti megközelítés híve vagyok, de egy picit bontsuk le most egy példa erejéig a gyakorlatra –, ha köt egy uzsorásszerződést, mondjuk, egymillió forinttal megkárosít egy embert, és utána, amikor ez megtörtént, akkor besétál a rendőrségre, és azt mondja, hogy kérem szépen, én elkövettem ezt a bűncselekményt, akkor a rendőrségnek, illetve a bíróságnak majd az ítéletben ne legyen más lehetősége, mint hogy a korlátlan enyhítésnek a szabályait vele kapcsolatban alkalmazza. Anélkül egyébként, hogy ezt az egymillió forintot megfizette volna a sértettnek. Tehát megmondom őszintén, továbbra sem értem a jogpolitikai indokot.

Én annak lennék a híve, ha meg tudnánk abban állapodni itt a bizottság ülésén vagy máshol, hogy az egész javaslatot kivesszük. Tehát magyarul szólva, nem szavazzuk meg sem a Simon Gábor által előterjesztettet, sem pedig az eredeti javaslatban szereplő korlátlan enyhítést. Erre egy kapcsolódó módosítót, ha államtitkár úr biztat minket, akkor meg fogunk tenni. És marad valóban a tevékeny megbánás lehetősége, ami szerintem dogmatikailag is sokkal tisztább, egyébként – zárójelben mondom – sokkal igazságosabbnak is tartom.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás nem lévén, határozathozatal következik. Ki támogatja Simon Gábor javaslatát? *(Szavazás.)* 5 igen. Ellene? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Nem volt ellenszavazat. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 20 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A 7. pontban Kaufér Virág és Dorosz Dávid képviselők új 2. §-sal javasolják a törvényjavaslatot kiegészíteni. A kormány képviselőjét kérdezem.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatja az előterjesztő.

ELNÖK: Nem támogatja. Hozzászólás nincs, határozathozatal következik. Ki ért egyet a javaslattal? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Senki nem szavazott igennel. Ellenszavazat? *(Szavazás.)* 17 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 8 tartózkodás mellett nem támogattuk, egyharmadot sem kapott.

A 8. és 9. pont következik, új 3. §-sal javasolja Kiss Sándor, illetőleg a 9-esben Kiss Sándor és Gyenes Géza képviselő a javaslatot kiegészíteni. Úgy tudom, jelen van Kiss Sándor

képviselő úr, a Hárszabály szerint hozzászólhat majd, de először meghallgatjuk a kormány képviselőjét.

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Egy olyan törvényt nyit meg a módosító javaslat, amely nem szerepel a törvényjavaslatban, ráadásul nem is az előterjesztő tárcának a hatáskörébe tartozik ennek az elbírálása. Kérem a bizottságot, arról döntsön, hogy egyáltalán hárszabályszerű-e ily módon ez a javaslat. Másrészt pedig így, ennek a részeként nem tudjuk támogatni.

Felhívom a figyelmet, hogy az adózás rendjéről szóló törvény módosításának az előkészítése folyamatban van, tehát erről egy törvényjavaslat be fog érkezni az Országgyűlés elé. Úgyhogy ami az adózás rendjéről szóló törvény módosítását illeti, azt ott majd annak a megnyitásokor kellene vagy lehetne kezelni.

De így tehát ezt a 8. pontot nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Kiss Sándor képviselő úré a szó.

DR. KISS SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Megértem a problémát ezzel a javaslattal, de mindenképpen szerettem volna felhívni a figyelmet arra, hogy a kormányzat ne feledkezzen el majd az adózás rendjéről szóló törvény megalkotása során erről a pontról. Mert ha ezt most nem említjük meg, felhívnám a figyelmet arra, hogy sokat hallottunk itt nagyszerű jogtudósokról, de akik a vidéket járják és ismerik ezeket az uzsorásokat, megállapíthatják, hogy sok tízmilliós lakásban laknak, sok tízmilliós nyugati luxusautóval járnak, és ezeket a törvénytelenül és mások súlyos megkárosításával megszerzett vagyonukat, még ha esetleg kapnak tíz hónap felfüggesztettet, ezeket a vagyonokat tovább tudják élvezni. És nem látunk semmilyen megoldást arra, semmilyen garanciát, hogy ezeket a bűnös módon szerzett vagyonokat valamilyen módon visszavegyék ezektől az emberektől. Ezért gondoltunk erre a javaslatra, és kérem, hogy ha most nem is, akkor majd az új törvény megalkotásakor ezt vegyék figyelembe.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Bárándy Gergely kért szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, nagyon rövid leszek. A tartalmában mi is egyetértünk ezzel a javaslattal, olyannyira, hogy a képviselőtársam vagy formálisan már benyújtotta, vagy be fogja nyújtani az erre irányuló önálló képviselői indítványát. Azért önálló képviselői indítványt, és itt nem részletezem, mert egyetértek helyettes államtitkár úrral abban, hogy jelen pillanatban ez így nem hárszabályszerű.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás? Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Csak megerősíteni tudom a Kiss Sándor képviselőtársam által elmondottakat. A javaslat arra irányulna, amit szintén azért kérek elfogadni, mert kapcsolódó módosítókkal vagy akár zárószavazás előttiekkel, ha esetleg koherenciazavar merülne fel, ki lehetne küszöbölni. Viszont a cél és a szabályozás irányultsága egyértelmű lenne, hogy ezeket a javakat és azokat az embereket, akik meggazdagodtak ebből a tevékenységből, szintén egy komolyabb és fajsúlyosabb vizsgálat alá lehetne venni, és ebben az irányban is valamilyen formában a reparáció vagy a felelősségmegállapítás megtörténhetne.

ELNÖK: Köszönöm. Fölmerült itt a házsabályszerűség kérdése. Van-e kifejezett indítvány arra vonatkozóan, hogy szavazzunk erről? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs, akkor érdemi döntés következik.

Ki támogatja a 8. javaslatot? *(Szavazás.)* 3 igen. Ellenszavazat? *(Szavazás.)* 1 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 21 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A 9. pontot illetően a kormány nyilatkozata?

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatja. Röviden csak annyiban indokolnám, hogy számos olyan rendkívül fontos, napjainkban elszaporodott bűncselekménytípus van, amire vonatkozóan ki lehetne mondani a soronkívüliséget. Nem tartjuk indokoltnak, hogy pont az uzsorát vegyük ki ebből, különös tekintettel, hogy nem tudjuk, a bíróságok ezt mennyiben tudnák végrehajtani.

ELNÖK: Köszönöm. Hozzászólás? Képviselő úr, parancsoljon!

DR. KISS SÁNDOR (Jobbik): Megint csak a gyakorlat oldaláról közelíteném meg a kérdést. Ha egy ilyen uzsora-bűncselekmény elhúzódik egy évig netalán még tovább, akkor gyakorlatilag az elkövetőket soha nem fogják megbüntetni, mivel ezalatt az áldozatokat megfélemlítik, megvásárolják vagy bármilyen módon befolyásolják. Én mindenképpen lényegesnek tartottam volna, hogy ezzel az egyes vidékeket járványszerűen sújtó bűncselekményformával szemben hatékonyan lépjen fel a bűnüldözés. Lehet, hogy lehetett volna azon javítani, hogy nem ebbe a paragrafusba, hanem az 554/B. §-ba kellett volna behelyezni a kiemelt jelentőségű ügyek közé, de én akkor is fontosnak tartanám, mert szerintem az egész parlamenti munkának, ami ezzel kapcsolatban folyt, a gyakorlatban vajmi kevés hozadéka lesz. Majd tessenek ezt megfigyelni!

Mindenképpen fontosnak tartanám, hogy ezzel olyan súllyal foglalkozzunk, ahogyan kell, ahogy azt megérdemli. Köszönöm.

ELNÖK: Turi-Kovács Béla!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Csak egy fél mondat: az előzővel is egyetértettem, alapjában véve a mostanival is, de a Be. sincs megnyitva.

ELNÖK: Köszönöm. Határozathozatal következik. Ki támogatja a módosító javaslatot? *(Szavazás.)* 3 igen. Ellene? *(Szavazás.)* 8 nem. Tartózkodott? *(Szavazás.)* 10 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

Ezzel ennek a napirendi pontnak a tárgyalását befejeztük.

Tisztelt Bizottság! A zárószavazásokat megcseréljük a jelentés tárgyalásával, hiszen a koherenciazavar kiküszöbölésére szolgáló módosító indítványok benyújtására nyitva álló határidő még nem zárult le, másrészt Kontrát Károly államtitkár úr kérte lehetőség szerint a cserét.

Dr. Balsai István, a 2006-os őszi erőszakos rendőri fellépést vizsgáló miniszterelnöki megbízott J/4277. számú jelentése (A kormány előterjesztésében); általános vita

Következik a dr. Balsai István, a 2006-os őszi erőszakos rendőri fellépést vizsgáló miniszterelnöki megbízott J/4277. számú jelentése a kormány előterjesztésében. A kormány képviselőjében köszöntöm Kontrát Károly államtitkár urat. A jelentést a bizottság tagjai megkapták.

Elsőként megadom a szót államtitkár úrnak, hogy mindazt, amit a jelentéssel kapcsolatban el kíván mondani, ha egyáltalán kíván élni az expozé lehetőségével, akkor ezt most tegye meg. Köszönöm, államtitkár úré a szó.

Dr. Kontrát Károly szóbeli kiegészítése

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hölgyeim és Uraim! A Belügyminisztérium, illetve a kormány a miniszterelnöki megbízott jelentésének elkészítéséhez minden segítséget megadott, ezt a jelentés bevezető részének 2. oldala vissza is igazolja. Fontosnak tartottuk és most is fontosnak tartjuk az igazság kiderítését.

Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy 17 hivatásos távozott a testülettől az elmúlt időszakban azok közül, akiket a jelentés érint; illetve hogy a 2006. őszi jogellenes cselekményekkel kapcsolatban a Debreceni Katonai Ügyészség jelenleg is eljárásokat folytat.

Előljáróban ennyit kívántam elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megnyitom a hozzászólások lehetőségét. Staudt Gáboré a szó.

Hozzászólások, reflexiók

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Előzetesen is előrebocsátom, hogy Gaudi képviselőtársam nem tartózkodik Magyarországon, ezért az ő gondolatait is igyekszem tolmácsolni; egyébként szerdán tárgyalni fogja az emberi jogi bizottság is, akkor már Gaudi képviselőtársammal kiegészülve, tehát ott az ő véleménye is el fog hangzani.

Az én első és legfontosabb meglátásom, hogy miért tartott eddig, hogy ez a jelentés idekerülhetett. Hiszen számtalanszor kértük, mivel tudtuk, hogy elkészült és súlyos megállapításokat tartalmaz, nem értjük, a kormány miért várt ezzel eddig, illetve miért kellett egy komoly kampányt igénybe venni és mindenféle sajtót és parlamenti felszólalást megmozgatni azért, hogy nagy nehezen megismerhető legyen a közvélemény és a parlamenti képviselők számára ez a jelentés.

Itt egy-két megállapítást tennék, éppen csak dióhéjban. Egyrészt örülünk neki természetesen, hogy ez így, ebben a formában elkészült, viszont egy-két pontatlanságra felhívnám a figyelmet.

A jelentésben számos helyen különbségtételt érzékelünk az Astoriánál a Fidesz-rendezvényre gyülekező békés tömeg – amely valóban békés tömeg volt, tehát nem ez a probléma – és mindenki más között, aki kicsit csöcselék színben tűnik fel, tehát aki nem ezen a rendezvényen volt, az nagy számban került feltüntetésre úgy, mint ha rendbontóként tartózkodott volna a közterületeken. Itt főleg a szeptember végi események kapcsán lehet fontos ez a pontosítás.

Még mielőtt itt elhangzana a reparáció kapcsán a semmisségi törvény, amely valóban előrelépést jelentett, úgy érezzük a gyakorlat alapján, hogy a semmisségi törvény semmit nem ért, hiszen nem nagyon működik az a metódus, amelyet az Országgyűlés elfogadott. A bíróságok számtalan esetben függesztik fel az eljárásokat, és az Alkotmánybírósághoz fordulnak; vagyis nem hajlandóak az esetek nagy részében végrehajtani a semmisségi törvény által leírtakat és az abban szabályozott eljárásokat.

A legfontosabb kérdés ebben az esetben mindig a felelősségre vonás, ez a 2006-os események összességével kapcsolatban felmerülhet. Lehet politikai, jogi felelősségre vonásról beszélni, és kicsit talán elválasztanánk a rendőrségi vezetők felelősségét a politikai felelősségtől. Illetve megjelenik egy másik vetület, ami nagyon érdekessé és pikánsá teszi a helyzetet: a jelentésben is szerepel, hogy azok az előzetes letartóztatások, amelyeket abban az időszakban elrendeltek, 97 százalékban jogsértőek és nem megalapozottak voltak. Felmerül a

kérdés, hogyan lehet, hogy ügyészek, bírók első-, másodfokon átengedték ezeket az eljárásokat, hogy a jogállami garanciák semmilyen módon nem működtek, és ez már valamilyen szinten, sőt abszolút értékben is túlmutat a rendőri és a politikai felelősségen, és az egész jogállamba vetett hitet és a bíróságba, ügyészségbe vetett hitet ingatja meg. Ez kérdés is lehet akár a minisztérium felé, hogy mit lehet ilyen helyzetben tenni. Nyilván tudom, hogy a bíróság független szerv; akkor esetleg az Országgyűlésnek kellene javasolni olyan szabályokat, amelyek lehetővé teszik az ilyen fokban törvénytörtő bírói határozatoknak – és itt nem a semmisségi törvényre gondolunk – vagy ilyen mértékben alkalmatlan bíróknak a kiszűrését, és a megtiltását, illetve a megelőzősét annak, hogy ilyen esetek megtörténhessenek.

A kérdésem a következő. Ha 17 rendőri vezető távozott az állományból, ahogy államtitkár úr mondta, kíváncsi lennék arra, hogy a Belügyminisztérium hány feljelentést tett ez ügyben. Vagy a távozás esetleg önkéntes volt, mert látták, hogy itt véget érnek a frontok, és elfogy a mozgástér? Azt szeretnénk, ha ezek nem jelentős nyugdíjjal való távozások lennének, és elmondhatjuk, hogy hát távoztak a felelősök, hanem valóban, ahogy Gergényi Péternél is elindult, a büntetőjogi eszközöket igénybe venni, első körben a feljelentést, és bízunk benne, hogy később a bíróság és az ügyészség megfelelő eljárása is meg fog történni. Ezeknek mindenképpen be kell következniük.

A politikai felelősség még egy nagyon érdekes kérdés. A jelentésben külön szerepel a miniszterelnök felelősségének a taglalata, illetve a terrorcselekmény felmerülése is. Mi azt fájjaljuk, hogy ennyi időn keresztül, és majdhogynem kicsúszva az időből – Gaudi-Nagy Tamás és Morvai Krisztina feljelentése kapcsán, amelyet szeptember 16-án tettek meg, vélhetően még időben, de ha ez nem történik meg, akkor számos esetben megtörténhetett volna, hogy az időből kifutva, az elévülési időn túl már lehetőségekkel nem vagy esetleg beszűkült módon lett volna elérhető ez a reparáció. De a lényeg, hogy egy gyurcsányi mentelmi jog felfüggesztése egy Sukoró-ügyben, ami persze fontos, de úgy érezzük, hogy fajsúlyát tekintve nehezebben állhat meg, és könnyebben lehet mártír egy olyan emberből, aki ezt egyébként nemhogy nem érdemli meg, hanem pont a 2006-os események kapcsán kellene bíróság elé kerülnie, azt várnánk, hogy ebben az esetben is a megfelelő fellépés megtörténjen, eljárjanak a szervek, és politikai és jogi felelősséget állapítsanak meg akár Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnökkel szemben, és ezek a felelősségre vonások eljutnának oda, hogy a társadalom is látná, hogy valóban komoly következménye van annak, ami 2006-an történt, és ez többet a magyar demokrácia történetében nem fordulhat elő.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás? Tessék, Harangozó képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, pontosan most nem értem, ismét abban a zavarban vagyunk, mint a múlt héten talán az Ab elnökénél, hogy most éppen pontosan mit csinálunk meg hogyan, merthogy ezt a jelentést Balsai István talán miniszterelnöki megbízottként csinálta, aztán ennek a kiváló munkának is köszönhetően valószínűleg tizenkét évig most alkotmánybíró lehet a volt képviselőtársunk – hát, gratulálunk az egész rendszernek emiatt.

Viszont nem tudom, hogy most a Belügyminisztériumhoz lehet-e kérdéseket feltenni, vagy mi most itt egymással vitatkozunk a képviselőtársaimmal, de akkor megpróbálnék egy-két alapvető kérdést tisztázni...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, a felvetése alapján tájékoztatom, hogy a jelentés az iromány-nyilvántartás szerint a kormány előterjesztésében került az Országgyűlés elé. A házelnök úr az alkotmányügyi bizottságot jelölte ki első helyen kijelölt bizottságként, és

ajánlás készítésére kért fel bennünket. Vagyis bár Balsai István nevére utal a cím, de a jelentés hárszabályi helye a kormány által előterjesztett jelentés, amelynek ugyan általános vitára alkalmasságáról döntünk, de rögtön elmondom, hogy mivel a jelentéshez módosító javaslatot előterjeszteni nem lehet, ezt részletes vita hárszabályi értelemben nem követheti. Tehát még egyszer: én most itt az irományszám adataira és Kövér házelnök úr levelére is utalva és azt mérlegelve, ezt a bizottság előtt mint első helyen kijelölt bizottság előtt kormány által benyújtott jelentésként tárgyalatom.

A kormányt bárki képviselheti, a miniszterelnök úr döntése szerint bármelyik miniszter képviselheti és bármelyik minisztérium bármelyik állami vezetője. Tehát Kontrát Károly államtitkár úr ebben az értelemben a kormány képviselője, és természetesen mint előterjesztőhöz, mint a jelentés előterjesztőjéhez lehetséges neki kérdéseket feltenni. Ezt a fölvetése kapcsán valamennyiünk tájékoztatására mondtam el.

Tessék, folytassa a felszólalását!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Alapvetően majd a hozzászólásom végén nyilván vissza fogok térni arra, miért érdekes főleg a Belügyminisztérium képvisellete részéről, hogy ennek a jelentésnek a megírásához és egyáltalán ehhez a dologhoz a nevüket adták és most ezt itt képviselik – de akkor megpróbálom végigmondani.

Szeretném megkérni akkor a Belügyminisztérium képviselőit és képviselőtársaimat is, hogy egy-két alapvető dolgot, mielőtt a jelentés összegzését vitatnánk, tegyünk föl magunknak. Például tegyük föl azt a kérdést, hogy 2006 szeptemberében és októberében zavargások voltak-e Budapest utcáin, olyan zavargások, ahol polgári személyek biztonsága, a közbiztonság, egyébként magán- és köztulajdon biztonsága volt folyamatosan veszélyben. (*Dr. Gyüre Csaba: Zavargás volt. Rendőrök zavarogtak.*) Vagy utólag most már úgy ítéljük meg, hogy ezek békés tüntetések voltak, amelyekkel szemben rendőri eszközökkel nem kellett volna fellépni. Nyilván azért kérdezem ezt, mert jó lenne tudni a Belügyminisztérium álláspontját, hogy ha most az önök kormányzása idején történnének ilyen tüntetések – nem olyanok, mint a most hét végi közel 40 ezres tüntetés, amely szakszervezetek által rendezett tüntetés volt, kulturáltan, békésen, a politikai véleménynyilvánítást kimerítve egyébként békésen lezajló tüntetés volt, én úgy gondolom és arra emlékszem; minthogyha ez a 2006-os őszi időszakban nem így történt volna –, tehát kérdezem, hogy önök most hogyan kezelnének egy ilyen eseménysorozatot.

Egyetértenek-e azzal, amit Rogán Antal akkori belvárosi polgármester mondott és hangoztatott az októberi időszak alatt is, hogy a belvárosi lakosoknak, a belvárosi embereknek joguk van a nyugalomhoz és a biztonsághoz (*Dr. Gyüre Csaba: Máshol nem?*), és az első és a legfontosabb, hogy a Belvárosban rendnek kell lennie? Kérdezem tehát, egyetért-e ezzel a belügyi vezetés most, amit akkor a polgármester is mondott, és természetesen a rendőrség is eszerint igyekezett, amennyire tudott, eljárni.

Komolyan gondolja-e bárki ma a Belügyminisztérium vezetéséből vagy a kormányból, hogy a rendőrség államellenes bűncselekményeket, illetve terrorcselekményeket követett el, egyáltalán követhet el? Hiszen az értékelésben és a jelentésben ezek az egyébként már, nem minősítem, de azt gondolom, hogy már mindenféle jogi és józan ésszel összefüggésben lévő dolgoktól messze lévő következtetések is a papírra kerültek.

Miért maradt ki az anyagból az akkori ellenzéki pártok szerepének vizsgálata? Több, akkor még titkos bizottsági jelentés azóta már nyilvánosságra került, ahol egyértelmű és nyilvánvaló bizonyítékok kerültek az asztalra, hogy az akkor egyáltalán nem békés szándékkal szerveződő tüntetők, tehát kifejezetten balhéra, rongálásra és rendőrök megtámadására szervezkedő tüntetők és fideszes akkori aktív politikusok között volt kapcsolat a tüntetések szervezésekor. Nyilvánvalóan érdemes lenne megvizsgálni Orbán

Viktor szeptember 13-án kelt, a kormány ellen buzdító szövegét és a folyamatok láncolatát ebből a tekintetből is. Érdemes lenne megnézni, hogy a felelős ellenzéki párt, a demokratikus, felelős ellenzéki párt megtett-e mindent azért, hogy ebben az időszakban ne érezze politikai támogatását senki ebben az országban ahhoz, hogy a fővárost fölgyújtsák, hogy rendőrökre rátámadjanak, hogy középületeket elfoglaljanak.

Azt gondoljuk első körben, hogy jobb esetben ez egy politikai színjáték, amit most minden egyes bizottságban végig fogunk csinálni. Ez egy színjáték, hiszen azt is megkérdezhetnénk, hogy március 15-e és az elmúlt hét között mi történt Orbán Viktor dolgozószobájának fiókjában, hogy ez a jelentés nem tudott előkerülni, ha ilyen nagyon súlyos megállapításokat tesz. De azt gondoljuk, ez egy politikai színjáték, hiszen az elmúlt húsz év legnagyobb megszorítására fog kényszerülni a kormány a saját elhibázott gazdaságpolitikája miatt, és minden eszközt, többek között ezt is, be fognak vetni most a következő időszakban, hogy hergeljék a parlamenti pártokat, hergeljék az embereket, és hogy elfedjék azt a teljes teljesítményhiányt, ami a kormányzásukat illeti.

A rosszabbik esetben ez a rendőrség elleni politikai leszámolás koronája, amit itt látunk, államtitkár úr. A Kádár-huszároknak, a lex Borkainak, a semmisségi törvénynek, egyébként a szolgálati nyugdíj eltörlésének, a zárolásoknak és egyéb ilyen, kifejezetten a rendőrség állományát és a rendőrség presztízsét, tekintélyét szétverő kormányzati cselekedeteknek a koronája ez az anyag. Amennyiben, még egyszer mondom, épeszű ember bárki azt gondolja Magyarországon ma, hogy a rendőrséget, rendőri vezetőket terrorcselekménnyel vagy államellenes bűncselekménnyel lehet vádolni, egyáltalán le lehet ilyet írni, akkor, amikor Budapest utcáin a békés polgárok jogait kívánták megvédeni.

Arról lehetne épkezláb szakmai vitát folytatni, és azt gondolom, az előző kormány alatt független szakértők sora lett felkérve szakmai anyagok megírására – többek között az önök által jelenleg is nagyon preferált Papp Károly tábornok úr által készített jelentést mondhatnám, utalok a Gönczöl-bizottság jelentésére vagy az Ignác-jelentésre, amely valóban feltárta azokat a kérdéseket, hogy a rendőri állomány akkor, amelyet teljesen felkészületlenül értek ezek az események, hol és milyen szintű szakmai hibát követett el. De azt, hogy ennek büntetőjogi, általános büntetőjogi, kollektív felelősségét a rendőrségre áthárítsák, államtitkár úr, az legalábbis a Belügyminisztérium részéről nonszensz, és azt gondolom, szégyen, hogy a Belügyminisztérium egy ilyen jelentésnek az elkészítésében egyáltalán részt vett.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ipkovich képviselő úr!

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Csatlakoznék az előttem szólóhoz. Én inkább olyan kérdésfeléket fogalmaztam meg magamban, olvasva a jelentést; lehet, hogy rosszul olvastam és felületesen – nem olyan régen kaptam meg.

Hiányzik belőle, hogy körülbelül hány rendőr szenvedett sérülést ezen cselekmények kapcsán. Én akkoriban Szombathely polgármestere voltam, és azt tudom, hogy tucatnyi szombathelyi rendőr sípcsontját verték ripityára az intézkedések során a békés tüntetők, ugye, mert valaki kitalálta, hogy ott nincsenek védett felületek, és ott nyugodtan lehet őket verni. Súlyos sérüléseket szenvedtek a szombathelyi rendőreink ennek kapcsán.

Érdekelne, már csak úgy hozzávetőlegesen, hogy mégis mennyi kárt jelentett ez a cselekménysorozat. Mennyi kárt jelentett épületben, autóban, vagyontárgyakban? Igazán érdekelne, mert úgy hallottam, számos per volt és vita egy darabig, amíg ezt kormányzati intézkedés nem rendezte, hogy ez most vis maior, nem vis maior, akinek szétverték a kocsiját a ház előtt, annak mi legyen a sorsa. Úgyhogy az azért érdekelni, hogy körülbelül mennyit kóstál ez az egész cselekménysorozat az országnak.

Az nyilvánvaló dolog – a jobbkos képviselőtársam kérdéséhez csatlakozva –, hogy miért várt eddig ez a jelentés. Hát azért várt eddig a jelentés, mert most lesznek olyan gazdasági intézkedések, hogy a kormány jobban szeretné, ha az emberek ezzel foglalkoznának, nem pedig a megemelt áfával, ezzel-azzal-amazzal.

És ahhoz is tudok csatlakozni, hogy én úgy látom, egy leszámolóssorozat folytatódik itt az akkori eseményekben részt vevő hatósági személyek tekintetében. Ők ezt meg is fogalmazzák maguknak, hogy ez most ugye az ő kollektív büntetésük az akkori eseményekben – parancsra – való részvételük miatt. Utalnék itt a szolgálati nyugdíjjal kapcsolatos minősíthetetlen álláspontokra.

A magam részéről egyetértek azzal, hogy elég tendenciózusan, a tényeket tekintve pedig hiányosan összeállított jelentéssel állunk szemben, aminek nyilvánvalóan az a célja, hogy az a kirakatper-sorozat, amelyet most elindított a tisztelt kormányzati többség, folytatódjon, és ez lehetőleg vigye el az emberek figyelmét a valós problémákról.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem is tudom, itt az MSZP-s képviselőtársaim után nehéz megszólalni... Az MSZMP utódpartjának képviselői azért elég provokatív és komikus álláspontot képviselnek. Nem tudom, azt hiszem, nem egy művet olvastunk; önök valószínűleg Lenin egyik művéről beszélnek, mi meg erről a jelentésről. *(Közbeszólások az MSZP képviselői részéről.)* Ugyanis ha végigolvasták volna, hogy ebben a jelentésben mik szerepelnek, lehet itt maszatolni, lehet itt elkenni a dolgokat, hogy milyen károk következtek be – igenis, azokat a károkozásokat meg kellett volna előzni. De az, hogy a gyurcsányi rezsim provokációjának következtében – mert azért ne gondolja senki, hogy ezekben az eseményekben és ezeknek az előkészítésében, és ezt egyébként a jelentés nagyon pontosan leírja, a gyurcsányi rezsimnek a provokációja ne játszott volna szerepet, akár az őszi beszéd kiszivárogtatása és az azt követő napok folyamatai kapcsán –, hogy olyan események történnek meg, hogy egy rendőri vezető odalép egy megbilincselte rabhoz és eltöri az ujját *(Dr. Szakács Imre: Meg a lábát!)* vagy a lábát *(Dr. Gyüre Csaba: Ez a szocialisták szerint normális.)*, ez lehet, hogy az MSZP tagjainak egy természetes, bevett és nem büntetendő folyamat – lehet, hogy őseiktől ezt tanulták –, de egy jogállamban elfogadhatatlan. És azok a rendőrök, akik azonosító szám nélkül vernek embereket, lovasrohamra biztatnak és adnak parancsot, azok terroristák! A rendőr attól rendőr, hogy azonosító számmal rendelkezik, igazolvánnyal rendelkezik, felismerhetően és eljárásában is a jogállamot és a demokráciát védelmezi. Aki nem ezt teszi, hiába legyen akár állományban, az terroristának minősül. Tehát nem értem, ez az elhatárolás miatt nehéz MSZP-s képviselőtársaimnak.

És a gyurcsányi felelősség megállapítása is egyértelműen kiderül a jelentésből. Mi egyébként továbbmennénk ebben a dologban. Egyébként már számtalan büntetőeljárás megindult ezekben az ügyekben, tehát azt sem lehet mondani, hogy előreszaladna ez a jelentés, sőt nagyon is elkésett, ami a nyilvánosságra hozatalát illeti, de azért azt erőteljesen visszautasítjuk, hogy itt ilyen népmesei hagyományokra alapozva azzal próbálják vádolni az akkor utcán lévő embereket, hogy mindenki csöcselék módjára, rendzavaró módon lépett fel, és amit a rendőrök csináltak akkor, bármi is legyen az, arra felmentést lehet találni, csak azért, mert ők rendőrök, és csak azért, mert politikai parancsot hajtottak végre. Nyilvánvaló módon benne van a rendőri törvényben is, hogy amely parancs végrehajtásával bűncselekményt valósítanak meg, azt kötelességük megtagadni.

Ebben az esetben nem értem, hogyan lehet félrevinni a vitát. Ez nem egy bábszínház, hanem a valóság. És jó lenne, ha végre szembenéznének vele, hogy akkor az önök kormánya mit, hogyan és milyen módon csinált, és ezeket a felelőségeket valakinek vállalnia kell.

ELNÖK: Gyüre Csaba, majd utána Bárándy Gergely következik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A szocialista képviselőknél azt tapasztaltam, hogy alapvetően összemossák az eseményeket, amelyek 2006 őszén történtek, és igyekeznek a 2006. szeptember 18-ai TV-ostrom idejét összemosni a 2006. október 23-ai eseményekkel. Mert a 2006. szeptember 18-ai TV-ostromnál nyilván sok ember elítélte, ami ott történt, alapvetően azt, amikor a szinte védtelen rendőröket megtámadták, és amit itt Ipkovich képviselő úr is elmondott, hogy súlyos sérüléseket szenvedtek. Azt gondolom, a társadalomnak túlnyomó többségében ez felháborodást keltett és nem értett ezzel egyet.

Azt viszont nagyon nagy hibának tartottam mind a politikai vezetés részéről, mind pedig a rendőrség részéről, hogy október 23-át mintegy szeptember 18-a bosszújának tekintették. Akkor, amikor rendőrparancsnoki utasításra levették az azonosító jelvényüket, és nem lehetett kint rajtuk az azonosító jelvényük, egy biztos: ekkor már a rendőrparancsnok, aki erre az utasítást kiadta, az arra adott utasítást, hogy nyugodtan bűncselekményeket követhessenek el, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy ha parancsra az azonosító jelvényt le kell venniük, az azt jelenti, hogy onnantól kezdve törvényen kívül vannak, a felelősségre vonást akarják elkerülni, névtelen ezrek akarnak kint olyan cselekményeket végrehajtani, amitől félnek, hogy a későbbiek során a büntetőjogi felelősség fel fog merülni. Teljesen nyilvánvaló az, hogy e cselekmény alapján bűncselekmény elkövetésére utasították a rendőrségnek gyakorlatilag a teljes állományát az akkori vezetők.

S teljes mértékben döbbenetes számomra, hogy ma még a magyar parlamentben olyan, magukat demokratának, demokratikus értékrendűnek valló képviselők ülnek, akik számára az teljesen természetes, hogy Magyarország egyik legnagyobb nemzeti ünnepén verik szét Budapest lakosságát, az ország ünneplő lakosságát, rendőrrohammal, gumilövedékekkel, könnygázzal, megfélemlítve Budapest teljes lakosságát, megfélemlítve Magyarország lakosságát olyan, messzemenőn kirívó cselekményekkel, hogy Magyarországon 1956 óta nem történt ilyenfajta jogsértés. S mindazonáltal az, hogy egy rendőrparancsnok magát nem tekinti felelősnek ezért, ami akkor történt – nyilván neki kell elsősorban viselni a felelősséget –, a normális magatartás abban az esetben az lett volna, ha másnap már őrizetbe vételre került volna sor, legalább a rendőri vezetők szintjén, hogy minél hamarabb megkezdődjön annak a bűncselekmény-sorozatnak a feltárása, amely 2006 októberében, 2006 őszén itt folyamatosan megtörtént.

Az is döbbenetes számomra – és a Balsai-jelentés tartalmazza is a büntetés-végrehajtás során tapasztaltakat –, hogy miért siklanak el kedves szocialista képviselőtársaim a fölött, hogy mi történt tulajdonképpen a büntetés-végrehajtási intézetekben is. Miért siklanak el a fölött, amit Staudt Gábor képviselőtársam is említett, hogy egy megbilincselts személynek még nyugodtan eltörheti egy rendőrparancsnok az ujját? Miért siklanak el a fölött, hogy azok a rendőrök, mint a tévéfelvételekből is nyilvánvalóan látszott, folyamatosan viperát használtak a polgári lakossággal szemben, meg nem engedett eszközt? Az is látszott, hogy olyan embereket támadnak meg, akiknek semmi köze nem volt semmihez, kirívó brutalitással támadnak meg embereket, ami a magyar történelemben szinte egyedülálló, mert még 1956-ban sem ily módon támadták meg a lakosságot.

Én azt gondolom, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom is azt gondolja, hogy az akkori kormánynak lett volna már kötelessége ezeket a lépéseket megtenni, ami ma a Balsai-jelentésben szerepel. És bizony mi is, csatlakozva Staudt Gábor képviselőtársamhoz, úgy gondoljuk, hogy ezzel kellett volna kezdeni. Ha már a Szocialista Párt inkább abban ténykedett, hogy kitüntesse azokat az embereket, akik a parancsot adták a sorozatos törvénytelen ségre, a bűncselekmények elkövetésére, ha már ők ezeket az embereket

megdicsérték és kitüntették, akkor legalább az új kormánynak az egyik legfontosabb és legelső feladatának kellett volna lenni, és valóban, már jóval korábban az asztalunkon kellett volna lennie ennek a jelentésnek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bárándy Gergely képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Amikor a mi hozzáállásunkat említik – és itt hadd szűkítsem ezt a kört picit arra, akik itt ezt az asztalt körülüljük, hiszen sem Harangozó Tamás képviselőtársam nem volt kormánytag, sem én, sem Ipkovich György, akik ehhez a témához most hozzászólunk –, ha megnézik a nyilatkozatokat, képviselő voltam már akkor, akkor bizonyosan megtalálják, ha eddig elkerülte volna a figyelmüket, az én megszólalásaim között is és számos akkori képviselőtársam megszólalásaiban is azt a véleményünket, akkor még kormányon, mely szerint ha rendőrségi jogsértések voltak, azokat ki kell vizsgálni, és az elkövetőket meg kell büntetni. Örülök, hogy akkor ennek hangot adtunk, és nem csak zárt körben fogalmaztuk meg a véleményünket, mert az előkészített történelemhamisításnak ez is része lehetne. (*Moraj.*) Csak hát az a helyzet, hogy a tények mást mutatnak.

Akkor is azt gondoltam és mondtam, és most is azt gondolom és mondom, hogy függetlenül attól, hogy Magyarországon ki követi el a jogsértést, felelősségre kell vonni. Meg is történt. Senki nem próbálta megakadályozni akkor a bíróságok vagy az ügyészségek munkáját. Nem gondolom azt, hogy az akkori ügyészséget baloldali elfogultsággal lehetett volna vádolni. Tehát ha az ügyészség valamiben vagy valakivel szemben vádat kívánt emelni, akkor azt megtette. És jól látszik az eljárásokból az, hogy nemcsak azokkal a rendbontókkal szemben tette meg, akik fölgyújtották a vízágyút, akik fölszedték az utcaköveket és azzal dobálták a rendőröket, akik tönkretettek számtalan olyan vagyontárgyat, és egyébként nemcsak a vagyonról beszélünk, hanem testi sértésekről is, amiket okoztak, azokkal szemben is fölléptek, és megindultak az eljárások, és nagyon sok eljárás megindult azokkal a rendőrökkel szemben, akikről a hatóság, az ügyészség úgy gondolta, hogy jogsértést követtek el.

Tehát én úgy gondolom, meg lehet próbálni minket beleszorítani abba a szerepbe, hogy mi védjük a brutális rendőröket és a békés tüntetőket pedig nem, csak én azt gondolom, egyrészt nem fog sikerülni, másrészt ha ezt valaki megpróbálja, az a tényekkel fog vitatkozni, és megpróbál egy olyan teóriát átültetni az emberek fejébe, ami egész egyszerűen hazugság. Az volt akkor is és az most is.

Ez a jelentés körülbelül erről szól, amiről én most beszéltem. A tények irányított csoportosításával, más tények elhallgatásával és meghamisításával dolgozik a jelentés. Én úgy gondolom, ez egy ismert módszer, tisztelt képviselőtársaim: úgy hívják, hogy történelemhamisítás. (*Dr. Gyüre Csaba: A szocialisták dolgozták ki. – Dr. Staudt Gábor: ÁVH!*) Lehet sokféle véleményük önöknek az akkor történelekről, de amikor egyes tényeket meghamisítanak és irányítottan csoportosítanak más tényeket, és mindezt teszi egy olyan ember, aki messzemenőig elfogult ebben a témában, akkor azt gondolom, egy ilyen jelentés hitelességéhez bizony kétségek férnek.

A másik vonulat, amiről szeretnék pár szót ejteni: mi volt a célja ennek? Staudt képviselőtársam kifogásolta, és azt hiszem, talán ez az egyetlen mondat, amiben nagyjából egyetértünk, hogy vajon miért kellett fél évet várni arra, hogy ez a jelentés az íróasztalfiókból előkerüljön. Ha ez ilyen súlyos megállapításokat tartalmazott, akkor a Magyar Köztársaság miniszterelnöke miért nem érezte szükségesnek, hogy az általa kijelölt vizsgálónak a jelentését a parlament elé tárja? Vannak ilyen bekészített anyagok még, tisztelt képviselőtársaim, voltak és még lesznek is, amelyek jó időben, jókor elő tudnak kerülni. Elő

tudnak kerülni akkor, amikor a kormány éppen a brutális megszorításokat kívánja az Országgyűlés elé hozni. Elő tudnak kerülni akkor, amikor 40 ezres tüntetés zajlik Budapest utcáin a kormány intézkedései és tervezett intézkedései ellen. És akkor elő lehet egy ilyen jelentést húzni, és lehet hangulatot kelteni vele. Ennek az időzítésnek, tisztelt képviselőtársaim, ez a célja.

És én elhiszem és megértem azt, hogy a jobbikos képviselők egészen másként látják ezeket az eseményeket. Még el is tudom fogadni, sokféle vélemény van. De egyet azért észre kellene venniük: hogy az önök vehemenciáját és az önök ügy iránti elkötelezettségét és ügybuzgalmát is kihasználják a kormány képviselői és a fideszes képviselők. Kihhasználják arra, hogy segítsenek önök például a hozzászólásaikkal, például a sajtómegjelenéseikkel elterelni a figyelmet az ország valós gazdasági problémáiról. Én elhiszem, hogy önök szívesen nyilvánítanak ebben véleményt, sőt mi több, mondom, el tudom fogadni azt is, hogy egészen más az önök nézőpontja ahhoz képest, mint ami a mienk. De vegyék észre, legyenek szívesek, hogy önöket és az önök pártját is arra használják, hogy a hangulatot keltsék, a valós problémákról pedig a figyelmet eltereljék!

Úgyhogy ami eddig elhangzott, én ehhez ezt kívántam hozzátenni. És őszintén szólva, még azt is, hogy nem sok szellemi és lelki közösséget érzek, mondjuk, a '89 előtti vezetőkkel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás? Papcsák Ferencé a szó.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Sokat gondolkodtam rajta, tisztelt elnök úr, hogy hozzászóljak-e, de kénytelen vagyok megtenni.

Sajnálom, hogy Bárándy képviselő úr nem tekinti valós problémának azt, hogy a rendszerváltozás után 16 évvel lovasrohamot vezényelnek emberek közé, hogy Budapest rendőrfőkapitánya belehazudik a tévékamerákba, és az embereknek azt mondja, hogy nem bántottak senkit, és nem volt a rendőröknél vipera. Szerintem ez szégyen az országra nézve. Ha ez nem valós probléma, akkor nem tudom, mi a képviselő úrnak a probléma. Az ember egyszerűen felháborodik ezen! Ne haragudjon, szerintem felháborító, hogy egy olyan ember volt ennek az országnak a miniszterelnöke, és most önök visszamutogatnak már ránk egy év elteltével, hogy mi vagyunk a felelősek a kialakult gazdasági helyzetért, mi vagyunk a felelősek mindenért ebben az országban, ami az elmúlt 8-10 évben történik! Hát egyszerűen felháborító, ahogy gondolkodnak! Inkább csendben, békésen kellene üldögeálniük, és megvárni, hogy mi történik ebben az országban: azt, amit önök elrontottak, mi rendbe fogjuk tenni.

Szerintem felháborító, amit önök csinálnak! *(Dr. Bárándy Gergely: Ön pedig igen populistá és demagóg!)*

ELNÖK: Harangozó Tamás!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. A legutóbbi hozzászóláshoz nem fűzök kommentárt, mert önmagát minősíti; azt gondolom, lesz még ebben a bizottságban más típusú hangulat, szerintem nem is olyan sokára.

Ellenben annyit szeretnék leszögezni, és nem kívánok jobbikosokkal vitatkozni ebben a kérdésben, hogy a jogállam nem azt jelenti, képviselőtársaim, hogy visszamenőlegesen törvényeket módosítunk. A jogállam nem azt jelenti, hogy kollektíven büntetünk meg társadalmi csoportokat. A jogállam arról szól, amit Bárándy képviselőtársam mondott, és amit én is elmondtam: hogy független vizsgálóbizottságok fölálltak; hogy senki nem akadályozta az ügyészséget sem, amelynek Polt Péter akkor is meghatározó tagja volt, kedves képviselőtársaim, még hozzá ezekkel az ügyekkel is, ha jól tudom, foglalkozó tagja, amikor

ezek az ügyek folytak; hogy legyen kivizsgálva, és kapja meg a büntetését az, aki törvényt sértést követett el. Senki nem volt törvényt sértésre felkérve, felhatalmazva sem. Az az egyetlen dolga volt a rendőrségnek, hogy Budapest utcáin tartson rendet.

Épp a múlt héten született meg az első olyan komolyabb büntetőjogi ítélet, egy év nyolc hónapra egy rendőr alezredest ítélték el, ha jól tudom, azért, mert már őrizetben lévő embernek törte el az ujját. *(Dr. Szakács Imre: A lábát is.)* Akkor ott a helye, kedves képviselőtársaim, a börtönben egy év nyolc hónapra. A jogállam arról szól, hogy az ilyen cselekmények egyébként az ügyészség és a független bíróság közreműködésével megkapják a büntetésüket, és ezek elkerülhetetlenek legyenek. Lehet, hogy több évig tartanak, de elkerülhetetlenek legyenek. Ezzel üzenünk a rendőrnek, ezzel üzenünk annak a tüntetőnek, vagy nem tudom, minek nevezem ezeket az embereket, akik főállású provokátorként Budapest utcáit kívánták akkor vagy akár kívánnák a jövőben bármikor szétverni. Mert ellenzéki párti pozícióban is azt tudom önöknek mondani, hogy most ugyanúgy kiállnánk egyébként egyrészt a rendőrség mellett, másrészt azon tüntetők ellen, akik zavargásokat kívánnának végrehajtani Budapest utcáin, bármilyen politikai érdeke is fűződhetne hozzá bármelyik ellenzéki pártnak. Ez az óriási különbség köztünk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hozzászólni kívánok, és ezért Gyüre Csaba alelnök úrnak átadom az elnöklést.

(Az ülés vezetését dr. Gyüre Csaba, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Megadom a szót elnök úrnak.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Bizottság! Azt kérem, fordítsunk fokozott figyelmet a jelentésre. Én elolvastam ezt a jelentést. Én ezt a jelentést tárgyilagosságra törekvő jelentésnek tartom. *(Derűltség az MSZP képviselői részéről.)*

Egyébként hogy mi történt Budapesten, annak valamennyien részesei voltunk mint budapestiek, vagy aki nem budapesti, az a televíziók képernyőin láthatta, és utána a különböző vitákból sok mindenről értesültünk.

Ez a jelentés az október 23-ai eseményeken percről percre végigmegy. A jogszabályok tükrében minősíti az eseményeket. Például felhivatkozta a Fővárosi Bíróságnak azt az ítéletét, amely kimondta, hogy a Kossuth térről a tüntetők eltávolítása törvényt sértő volt. A jelentés világosan különbséget tesz rendbontók, zavargást elkövetők között, és ha a jelentés kifejezéseit, jelzőit tekintjük, cseppet sem állítható az, hogy a jelentés ezeknek a rendbontóknak, zavargóknak, a tiltakozók közül törvénybe ütköző magatartást elkövetőknek a pártjára áll. Nem áll a pártjára. De feladatának eleget téve, világosan végigveszi a rendőrség eljárását, elemzi az eseményeket a rendőrségi törvény és a különböző szabályzatok tükrében; megállapítja, hogy hol történtek törvényt sértő, elfogadhatatlan intézkedések, és bizonyos következtetéseket is tartalmaz.

Azt gondolom, ezt a jelentést egészében kell nézni, és én azért nagyon szeretném, ha 2011-ben a magyar törvényhozás minden tagja egyetértene abban, hogy bizonyos dolgok egy jogállamban egyszerűen nem fordulhatnak elő. Már magatehetetlen, ha bűncselekményt követett el, ha nem, de mindenképpen – rendőri kifejezéssel mondva – kézzártéttel megfélemezett emberek ujjának eltörése; olyan előírások megszegése, mint az azonosító jelek viselése, aminek az elhagyása a beazonosítását lehetetlenné teszi eljáró rendőri közegeknek; olyan intézkedések megtétele, amivel szemben, láthatjuk a jelentésben, hogy volt rendőri vezető, aki szembefordult és más javaslatokat tett. Utalok itt arra a kérdésre, hogy nem voltak kordont, nem akadályozták meg a békés tüntetők és a rendbontó zavargók összetolását,

összekeveredését, holott nyilvánvalóan a gyülekezési jog tartalmához hozzátartozik nemcsak az, hogy lehetséges egy gyülekezés megtartása, hanem a rendőrségnek, a mindenkori rendőrségnek az a mindenkori kötelezettsége, hogy a gyülekezési jogban részt vevők számára védelmet nyújtson.

És nem akarom részletezni, nem is kívánok mélyebben itt a jelentés elemzésébe bocsátkozni, csak azt kérem – mert egy-két hozzászólás mintha erre nem lenne tekintettel –, hogy tessék már a jelentés érdemi irányait, értékelését a jelentésben foglaltak szerint értékelni és figyelembe venni, és a jelentést aszerint megítélni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Salamon László, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm. Három hozzászólónk van, Papcsák Ferenc, Gyüre Csaba és Staudt Gábor. Ebben a sorrendben Papcsák Ferenc képviselő úr a szó.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Én is nagyon korrektnek tartom a jelentést, annál is inkább, mert rendőrszakmai szempontokat is figyelembe vettek.

Ennek a tekintetében csak felhívnom a tisztelt figyelmet – és akkor beszéljünk konkrétan –, a 18. oldalon kifejezetten részletesen le van írva az elnök úr által is említett záró sorvonal alkalmazásának elmulasztása, amely tekintetben egyébként Pigler István rendőr alezredes fel is hívta a rendőrség legfőbb vezetésének a figyelmét a kockázatokra. Illetőleg szeretném azt is elmondani, hogy azok az emberek, akiket rátoltak a Fidesz-gyűlésen tartózkodókra, kifejezetten érzékelhető ebből a jelentésből, hogy volt olyan rendőri vezető, aki a kockázatokat, a veszélyeket is értékelte, ennek ellenére Budapest rendőrfőkapitánya utasítást adott arra, hogy az egyébként akkor még nem agresszív és akkor még a rendőrséget nem veszélyeztető csoportokat rá kell szorítani és be kell szorítani az egyébként már lezárt utcákba. Tehát ez teljesen nyilvánvalóan egy, az akkori hatalom általi provokáció volt, és szerintem tudatos akciója az akkori rendőri vezetésnek.

Egyébként egy jogállamban – ez csak egy megjegyzés az előzményekről –, ha komolyan veszik a jogállamiságot, akkor az önök miniszterelnökének az őszi beszédet követően le kellett volna mondania, önöknek mint képviselőknek rá kellett volna arra kényszeríteni, hogy mondjon le, és akkor nem történtek volna meg Budapest utcáin ezek a súlyos események egyébként. Hála Istennek, most már csak 40 ezren vannak.

Köszönöm.

ELNÖK: Gyüre Csaba alelnök úr a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Csatlakoznék ahhoz, ahogy Papcsák képviselőtársam befejezte, nagyon fontosnak tartjuk, amit megemlített: azt, hogy a hatalomnak a provokációja volt az az eseményhullám, ami bekövetkezett.

Akkoriban számtalanszor kellett véleményt nyilvánítani, engem is megkérdeztek akkor újságírók többször is a tekintetben, hogy most már sajnos Magyarországnak ez a jellemzője lesz, Budapestnek a jellemzője lesz, hogy minden nemzeti ünnep csata lesz a rendőrség és a demonstrálók, a tüntetők között? Most már a budapesti életképhez fog tartozni a felgyújtott autó, a betört kirakatüveg, az utcai csata? Nekem mi volt erre vonatkozóan akkor a válaszom 2007-ben? Azt mondtam, addig fog ez tartani, amíg Gyurcsány Ferenc lesz a miniszterelnök. Ez nem attól függött, hogy a Szocialista Párt van kormányon, nem attól

függött, hanem attól, hogy ki a Magyar Köztársaság miniszterelnöke. Abban a pillanatban, ahogy Gyurcsány Ferenc személye kivonódott ebből a képből és a Bajnai-kormány jött, itt már óriási változás volt. Látszik, hogy mennyire másként kezelte Gyurcsány Ferenc a magyar lakosságot, mint bármelyik miniszterelnök, aki addig volt, és itt látszik, hogy az események kiobbantása is olyan láncolat volt, ami egyértelműen a szándékos kormányzati provokációhoz köthető, és ennek a fenntartása is, hogy ezek az események folyamatosan, gyakorlatilag a teljes gyurcsányi éra alatt megvoltak, ez is szándékos provokáció volt. Nem véletlenül ennek a konkrét bizonyítéka az, hogy ezek rögtön Gyurcsány Ferenc kormányzásának végével Magyarországon megszűntek.

És amire még itt utalnék, hogy azért azt se felejtjük el, és itt nem beszéltünk talán még ma a szemkilövetésekről, hogy hány szemet „sikerült” kilőni, hogy mennyire tartották be az erre előírt normákat, az európai, illetve a világban máshol elfogadott normákat a gumilövedékek használatával kapcsolatban, hogy indokolt volt-e ennek a bevetése. És bizony óriási szerencse az, hogy úgy sikerült átvészelnünk ezeket az eseményeket, hogy senki nem halt bele ebbe, sem a tüntetők részéről, sem a rendőrség részéről, bár nyilván aránytalan volt bizonyos eszközöknek a használata. És bár sokan maradandó károsodást is szenvedtek, senki nem halt meg; legalább ennyi legyen, ami jó volt, de ez sajnos nem a rendőrségen múlt, hanem a véletlenül és a vakszerencsén múlt, hogy senki nem halt meg.

Nagyon bízom benne, hogy ilyen nem fog a jövőben Magyarországon bekövetkezni. De bizony itt a legfontosabb az, hogy a felelősöket találjuk meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt Gábor kért még szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, csak egy rövid kiegészítem lenne. Úgy érzem, itt az MSZP részéről ez a „rendet bármi áron”, hogyan is fogalmazhatnánk, amit megfogalmaztak..., kicsit azért a diktatúrának a logikáját vetíti előre. *(Derültség az MSZP képviselői részéről.)* Tehát aki kimegy az utcára és valamiféle rendbontást hajt végre, azt bármi áron onnan el kell törölni, el kell vinni. Akkor miért nem lötték tarkón azokat az embereket? – akkor nyilván nem mentek volna ki többet tüntetni.

Én azt érzem, hogy ebben az esetben azt kellene vizsgálni, hogy valóban, mik azok a jogsértések, amelyeket elkövettek akár a tüntetői oldalról, akár a rendőri oldalról, amire ez a jelentés egy jó utat mutat. De önmagában az a kiindulási pont, hogy aki kiment és bármit ott csinált, az akkor rendbontó, és az ő megbüntetésük és eltörlésük bármi áron elfogadható, ezt nem tartom követendő célnak, és ezt a gondolkodást kérem mellőzni.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás ha nincs, akkor válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

Dr. Kontrát Károly válaszai

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Előljáróban a vita után azt szeretném leszögezni, hogy bízom abban, hogy ez a jelentés, ez a miniszterelnöki megbízotti jelentés hozzájárul ahhoz, hogy kiderüljön az igazság 2006 őszét illetően. Kiderüljön az, hogy kik a felelősök a jogsértésekért, és a felelősök felelősségre vonásra kerüljenek. Úgy gondolom, ez a jelentés, illetőleg a jelentés benyújtása, megtárgyalása jó esélyt kínál erre.

Engedjék meg, mielőtt egyenként válaszolnék a vitában megszólaló képviselő urak megjegyzéseire, fölvetéseire, hadd idézzem Sólyom László akkori köztársasági elnök úr 2006. október 1-jén este a Sándor-palotában elmondott beszédének két részletét; ugye, ez a beszéd az önkormányzati választások éjszakáján történt. „A frakciótársaknak szóló miniszterelnöki beszéd ismertté válása mélységesen megrázta Magyarországot. A felháborodás jogos volt. Az

országszerte kialakuló békés tüntetések számomra az emberek egészséges erkölcsi érzékét bizonyították. A katarzis, a megtisztulás azonban elmaradt.” És a záró gondolat: „Most az Országgyűlésnek van cselekvési lehetősége. A kormány az Országgyűlésnek felelős. Az Országgyűlés dönt a miniszterelnök személyéről. Az Országgyűlés helyreállíthatja a szükséges társadalmi bizalmat. A megoldás kulcsa a parlamenti többség kezében van.” Ez a beszéd 2006. október 1-jén Sólyom László köztársasági elnök úr szájából hangzott el.

Ezt csak azért idéztem, hogy világosan lássuk, nemcsak Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök volt felelős ezért a helyzetért, hanem az a szocialista–szabad demokrata parlamenti többség is, amelyik a 2006. október 6-i bizalmi szavazáson Gyurcsány Ferencet miniszterelnöki pozíciójában megtartotta. Tehát világosan szeretném elmondani: Gyurcsány Ferenc mellett az akkori szocialista parlamenti többség, az itt ülő, akkor mandátummal rendelkező képviselők, mint például a megszólaló Bárándy Gergely képviselőtársam – és nem akarom itt végigmondani a listát –, is felelősek. Hiszen ők is hozzájárultak ahhoz – ez a szavazás október 6-án történt –, hogy Gyurcsány Ferenc hatalmon maradjon. Mert ha nem szavaztak volna bizalmat, nem ragaszkodtak volna mindenáron, minden eszközzel a hatalomhoz, a pénzhez, akkor nem következhetett volna be a 2006. október 23-ai brutális rendőri fellépés. Ezt azért tisztázzuk! Úgy gondolom, ez a jelentés, még egyszer mondom, hozzájárulhat ahhoz, hogy kiderüljön az igazság, és kiderüljön, kik a felelősök, és a felelősök végre felelősségre vonásra kerüljenek.

Engedjék meg, hogy tételelesen is kitérjek a kérdésekre.

Többször is, több képviselő úr is megfogalmazta, hogy miért most kerül ide ez a jelentés, miért csak most kerül ide. (*Dr. Lamperth Mónika: Na?*) Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy nagy terjedelmű, alapos, súlyos megállapításokat tartalmazó jelentés. Úgy gondolom, az a fontos, hogy ezt a jelentést a parlament bizottságai megtárgyalják, a parlament megtárgyalja, és a szükséges intézkedéseket, a szükséges döntéseket meghozza. Én már most kérem a tisztelt alkotmányügyi bizottságot, hogy általános vitára alkalmasnak tartsa majd a szavazásnál ezt a jelentést.

Ami Staudt képviselő úrnak a bírák, ügyészek felelősségére vonatkozó... (*Folyamatos zaj, közbeszólások és derűlttség az MSZP képviselői részéről.*)

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr! Kérem a bizottság tagjait, hogy olyan figyelemmel hallgassák államtitkár urat, ahogy államtitkár úr is meghallgatta a hozzászólásokat.

Tessék, államtitkár úr!

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tehát Staudt képviselő úr a bírák, ügyészek felelősségét vetette föl. Idézett egy olyan számot, hogy az előzetes letartóztatások 97 százalékát – úgy emlékszem, ezt mondta – megszüntette a másodfok. Maga is válaszolt rá, mondhatnám, a kérdés költői volt, hogy az igazságszolgáltatás, a bíróságok, ügyészségek függetlensége miatt ezzel kapcsolatban a kormánynak nincs mozgásteret. Úgy gondolom, ezzel ön is egyetért, hiszen ezt kifejtette.

Szeretném azt is elmondani, hogy már a Morvai Krisztina-féle följelentés előtt a Debreceni Katonai Ügyészségen eljárás indult a 2006. őszi jogellenes cselekményekkel kapcsolatban.

Harangozó Tamás képviselő úr összevetette, összehasonlította a mostani helyzetet a 2006. őszivel. Hát, képviselő úr, én azt gondolom, hogy ha ön ezt hasonlónak találja, akkor ön nem Magyarországon él, nem ismeri a valós viszonyokat (*Derűlttség az MSZP képviselői részéről.*), ha ezt a két szituációt ön szerint össze lehet hasonlítani. De egy dolgot szeretnék elmondani, egy dolgot szeretnék leszögezni, képviselő úr. A rendőrség ma törvényesen, a törvényeket, az alkotmányt, a rendőrségi törvényt, a szabadságjogokat meghatározó törvényeket tiszteletben tartva és betartva és a rendet fönntartva jár el. Ez lett volna a

követelmény 2006 őszén is. Ez lett volna az akkori rendőri vezetőkkel szemben is a követelmény és az elvárás. És azt gondolom, ha az akkori kormány, az akkori kormánypártok nem hozták volna meg azokat a döntéseket, amelyeket a jelentés említ, akkor nem következtek volna be azok a súlyos jogsértések, amelyekről most tárgyalunk.

Ami pedig az ügyek megítélését illeti, szeretném elmondani, több képviselő úr hozzászólására is válaszolva, hogy ezek a cselekmények a Hszt. – a hivatásos állományúak szolgálati viszonyáról szóló '96. évi XLIII. törvény – hatálya alá tartozó, hivatásos állományúak által hivatali idő alatt elkövetett cselekmény kategóriájába tartoznak, amelyek ügyében az ügyészség jogosult eljárni. Tehát ezt szeretném leszögezni: az ügyészségnek van e tekintetben feladata. A kormánynak az a felelőssége, hogy minden rendelkezésre álló információt, dokumentumot, adatot – és a rendőrségnek is ugyanez a feladata, a törvényben előírt együttműködési kötelezettségét teljesítve – az ügyészség rendelkezésére bocsásson, az ügyészséget segítse a munkájában.

A tiltakozó akciók kirobbanásával kapcsolatban idéztem köztársasági elnök urat, aki világosan leszögezte álláspontját.

Ipkovich György képviselő úr kérdésére, hogy hány rendőr sérült meg: 399 rendőr sérült meg, különböző mértékű sérüléseket szenvedve.

Az anyagi károkkal kapcsolatban nincs összesítés, nem áll rendelkezésre, hogy milyen károk következtek be. *(Dr. Ipkovich György közbeszólására:)* Parancsol? *(Dr. Ipkovich György: De jól látom, hogy ez a jelentés ezt nem tartalmazza, ugye?)* A kérdésre válaszolva adtam meg ezt az információt.

Bárándy Gergely képviselő úr hozzászólására válaszoltam. Bár valóban nem volt kormánytag, de parlamenti képviselő volt, és egymandátumnyi felelőssége mindenképpen volt abban, hogy Gyurcsány Ferenc maradhatott miniszterelnök, illetőleg ez a helyzet kialakult.

Tisztelt Alkotmányügyi Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák ennek a jelentésnek az általános vitára alkalmasságát. És köszönöm azoknak a képviselőknek a nyilatkozatait, akik ennek a jelentésnek a lényegét megértették, a fontosságát megértették, és támogatásukról biztosították ennek a jelentésnek az általános vitára alkalmasságát.

Köszönöm szépen.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Köszönöm. Határozathozatal következik. Ez előtt még jelzem, hogy Pösze Lajos képviselő urat Vas Imre képviselő úr helyettesíti.

Ki támogatja a jelentés általános vitára bocsátását? Az igenlő szavazatokat számolom. *(Szavazás.)* 20 igen. Ellenszavazat? *(Szavazás.)* 5 nem. Tartózkodás? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Nem volt. Tehát a bizottság a jelentés általános vitára bocsátását támogatja.

Ezzel ezt a napirendi pontot befejeztük. Köszönöm államtitkár úr részvételét.

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. A viszontlátásra!

Zárószavazások előkészítése

a) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3998. szám)

ELNÖK: A 3. napirendi pont – mármint az eredeti számozás szerint, egyébként a tárgyalási rendünk szerint ez most már a negyedik –: zárószavazások előkészítése.

Először a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatról van szó, Hörcsik Richárd képviselő úr önálló indítványa. A képviselő urat nem látom, távolmaradása a tárgyalást nem akadályozza.

Egyetlenegy javaslat érkezett magától az előterjesztőtől, a törvény dátum szerinti hatályba léptetése helyett a kihirdetést követő napon történő hatályba léptetést javasolja.

Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. JÁNOSI ANDREA (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Támogatjuk a módosító javaslatot.

ELNÖK: A kormány támogatja. Hozzászólás? *(Nincs.)* Ha nincs, határozathozatal következik. Ki ért egyet ezzel a módosító javaslattal? Az igenlő szavazatokat számolom. *(Szavazás.)* 17 igen. Ellene? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* 8 tartózkodás mellett az alkotmányügyi bizottság ezt a javaslatot elfogadta.

b) A nemzeti energiastratégiáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/3839. szám)

Következik a nemzeti energiastratégiáról szóló országgyűlési határozati javaslat H/3839. szám alatt. Az előterjesztő a kormány. A kormány képviselőjében kit üdvözölhetünk?

DR. JÁNOSI ANDREA (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Én Jánosi Andrea vagyok, a közbeszerzésekért felelős helyettes államtitkár, de a most illetékes államtitkár úrnak a gazdasági bizottságban kellett átmennie.

ELNÖK: Köszöntöm. Van egy ajánlástervezetünk, amely két pontból áll, plusz érkezett még kézen-közön egy módosító javaslat a szocialista párti képviselők által jegyezvén.

Először az ajánlást tárgyaljuk; úgy nézem, ez egybeesik szöveg szerint a szocialista javaslattal, ha igaz... Akkor, mivel mindkét javaslat két pontból áll, először az ajánlás, illetőleg a szocialista javaslat első-első pontjait tárgyaljuk együtt. Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. JÁNOSI ANDREA (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Támogatjuk, hiszen egy koherenzavart kiküszöbölő módosításról van szó, véleményünk szerint.

ELNÖK: Támogatja a kormány. Ha nincs hozzászólás, határozathozatal következik. Ki ért egyet a Szocialista Pártnak a T/3839/24. számú iromány 1. pontjában található javaslatával, illetőleg az ajánlásban az előterjesztő által benyújtott, az ajánlás 1. pontja szerinti javaslattal? Az igenlő szavazatokat számolom. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangú az egyetértés.

A 2. pontra térünk át mindkét említett javaslat tekintetében. Kormány képviselője?

DR. JÁNOSI ANDREA (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A kormány támogatja. Hozzászólás nincs. Együttesen szavazatom a két javaslatot. Ki támogatja ezeket? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag támogatja a bizottság.

Ezzel ennek a napirendi pontnak a tárgyalásának is a végére értünk.

Az „egyebek” címszó alatt van-e valakinek valamilyen fölvetése? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, köszönöm a bizottság munkáját. Előreláthatóan a jövő héten ülésezünk a hétfői napon.

Az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 36 perc)

Dr. Salamon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea